

KANIZSAI ÚJSÁG

FÜGGETLEN
POLGÁRI
HETILAP

ÁRA
40,00
DINÁR

XXII. évfolyam (777) 44. szám – Magyarkanizsa, 2015. november 12.

PEDAGÓGUSNAPI ÜNNEPI AKADÉMIA

2015. november 6-án
Fotó: Puskás Károly

Vajdaság legjobb táncosai

Negyven év után újra együtt

**Tóthfalusiak
a Szármafesztiválon**

Márton-nap az oromi gyerekekkel

**1956 kőbe vésett
emlékezete**

Az utolsó vásár

ISSN 1451 - 7051

9 771451 705004

Ön
 áll figyelmünk
 középpontjában!

Logos-print d.o.o., Kossuth utca 4/a, 24427 Tóthfalu, Tel.: 024/887-141, Fax: 024/887-140, e-mail: logos@tippnet.rs

FANTASTICO

Magyarkanizsán
 - Fő utca 4. (874-051)
 - Piac tér sz.n. (873-461)

Zentán
 - Fő utca 11. (817-052)
 - Posta utca 4. (811-051)

Adán
 - Lenin utca 5. (854-599)
 - Vuka Karadžića 19. (855-300)

**Pénzváltó
 Menjačnica
 Exchange office**

FANTASTICO AZ ÖN TÖKÉLETES VÁLASZTÁSA!

LAURA HAIR

BORBÉLY-NŐI FODRÁSZ

MAGYARKANIZSA
SUBOTIČKI PUT 48
TEL: 065-8878018

MUNKAI DŐ: HÉTFŐ 14-18
KEDDTŐL-PÉNTEKIG 9-12 ÉS 15-19
SZOMBAT 7:30-12 ÉS 13-16:30

„PIKTURA”

MOLER - FARBAR
SZOBAFESTŐ - MÁZOLÓ

Újházi Ákos
 Magyarkanizsa, Fehér Ferenc 36.
 Tel.: 063/8-663-087
 024/4877-347

**TÁBOROK, KIRÁNDULÁSOK,
 KÉPZÉSEK, SZABADTÉRI
 RENDEZVÉNYEK A MARTONOSI
 TANDARI TANYA REKREÁCIÓS
 KÖZPONTBAN!**

www.salas-tandari.com
 info tel. +38124/875-501, +38163/7488149.

zlatara ékszerész

„PASTOR”

**órák, ezüstékszerek
 nagy választékban**

24420 Kanjiža
Glavna 9/D
Tel: 024/873-273

v.s. TISA-VET d.o.o.

– Állatorvosi rendelő
 munkanapokon: 16-tól 19 óráig
 szombaton: 8-tól 13 óráig

– Állatorvosi gyógyszerár
 munkanapokon: 8-tól 12 óráig, és 16-tól 19 óráig
 szombaton: 8-tól 13 óráig

– Kutyakozmetika minden nap megbeszélés szerint

Kaphatóak:
 Hills,
 Terra,
 Animonda,
 Versele-Lagra,
 Royal Canin,
 Trixie,
 Eukanuba termékei.

Szent Száva utca 9. (a Galaxis mellett), Telefon: 876-502

ÚJ KANIZSAI ÚJSÁG

FÜGGETLEN POLGÁRI HETILAP

Alapító és kiadó a tóthfalusi LOGOS-print d.o.o., 24427 Tóthfalu, Kossuth u. 4. tel. és fax: (024) 887-140

Felelős vezető:
Deák Verona

Szerkesztőség:
Logos-print Kft.
Kossuth utca 4/a
24427 Tóthfalu
Folyószámla:
265-242031000125-58

Alapító főszerkesztő:
Dr. Papp György

Felelős szerkesztő:
Jenei Klementina

Munkatársak:

Aranyos Á. Klára, Gyetvai Szabina (műszaki szerkesztés), Bődő Sándor, Csápek József (egyházi hírek), János Károly, Koprivica Aranka, Losonczi Ernő (sport), Miskolci Magdolna, Molnár Csikos Benedek, Pósa Károly, Teleki Mária (humanitárius tevékenységek), Valkay Zoltán • Fotók: Iván László, Puskás Károly • Készült a tóthfalusi Logos-print d.o.o. nyomdában • Felelős vezető: Deák Verona • Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg, és nem adunk vissza • Egyes szám ára 40 dinár • Előfizetés egy évre 2080 dinár, fél évre 1040 dinár, negyedévre 520 dinár postaköltséggel • E-mail: uku@stcable.rs

LAPUNK

KÖVETKEZŐ SZÁMA
2015. NOVEMBER 19-ÉN
JELENIK MEG.

Az Új Kanizsai Újság megjelenését Magyar Kanizsa önkormányzata, a Magyar Nemzeti Tanács, valamint a Kulturális és Tájékoztatási Minisztérium támogatja.

CIP - Каталогизација у публикацији Библиотека Матиче српске, Нови Сад 659.3(497.113)

Új kanizsai újság –
Független hetilap / Fő- és felelős szerkesztő Papp György. – 1. évf., 1 sz. (1994) – Tóthfalu : Logos-print, 1994–, 30 cm.
Dvonedeljno.
ISSN 1451-4051
COBISS,SR-ID 62375186

6000 dinár

Ennyi a szerbiai oktatási minisztérium által ajánlott összeg. A tanügyesekre szánták. Nagylelkűen fölkinálták.

Belgrádból. Milyen szép a gesztusuk.

Amolyan plusz pénz. Két malac ára.

Amerika jutott eszembe róla. Nem Panama, nem. Hanem Indiana.

Indiana az USA 19. tagállama. Hat és fél millió lakosával nagyjából a mai Szerbiához hasonlítható. (Fővárosa híres az indianapolisi autó- és motorversenyekről.)

Mínuszos kis hírként olvastam róla, miszerint ebben az államban a helyi politikusok úgy döntöttek, hogy beszüntetik az iskolákban a folyóírás tanítását. Helyette a diákgépeltetésre szavaztak. Merthogy az inkább megfelel a mai kor elvárásainak.

Nem kell szidni a derék – bár kétségkívül elég hülye – honatyákat, hisz az Egyesült Államok másik 40 államában sem erőltetik már a kézírás elsajátítását. Tessék-lássék még fogják a gyerekek a ceruzát, de az oktatási intézmények néhány éve a billentyűzetet részesítik előnyben. Nem követelmény megtanulni kézzel írni. Ez Amerika. Egy kicsit teherként élük meg a pedagógusok, hogy a tanulók papíron, vonal-vezetve is tanulhatnak írni, de azért rendelettel még nem tiltják a régen bevált módszert.

Egyelőre – még nem.

A rendőrvicek óta tudjuk, hogy az írás és az olvasás nem föltétlen függ egymástól. Lehet úgy olvasni tudni, hogy a betűírás tudományát nem ismeri valaki. Ám gondoljunk bele: nem éppen mindegy, hogy valamit a kezemmel, az ujjaim, a csuklóm mozdulatainak a finom összhangjával teremtek-e meg, saját magam kénye-kedve, természetem, lelki állapotom szerint rajzolva a betűhalmazokat, a szavakat, vagy személytelen gépi billentyűket nyomogatva hozok létre szabvány kinézetű szöveget.

A taszátúrát ütve olykor kijavít a gép, aláhúzza az oda nem illő részeket, elütött betűkre, helyesírási hibákra figyelmeztet, szó szerkezet módosításokat, mondattani vétségeket korrigál. Odafigyelnünk alig kell, hamar hozzászokunk a számítógép kínálta mankóhoz. Agyi kapacitásunk így majdnem a nullán áll. A diákok gépelése egyfajta favágó mechanizmussá silányul, szemben a ceruzával, vagy – urambocsá! – a tollal kanyarított írásra, ami igazi szellemi kihívás, és ahol a belbecsért és a külalakért egyaránt felelősek vagyunk.

Kalligrafikus írásnak nevezik azt, amit a távolkeleti kultúrák mind a mai napig tanítanak a gyerekeknek. Kínában, Japánban, Koreában kötelező kézzel, ecsettel vagy tollal írni, mert évezredek alatt rájöttek arra, hogy a közös nyelv mellett a közös írás erősíti a közösségi tudatot. Önfegyelmre, kitartásra ösztönöz. A kisgyermeki agyban rögzül a finom részletekre való odafigyelés képessége. Az izmok elsajátítják a mással nem pótolható cizellált mozgás gyakorlatát. Nem utolsósorban olyan, a harmóniára nevelő képességek birtokába kerül a kézírását tökélyre fejlesztő ember, amit az élet más területén is használni fog. A finom csuklómozdulatoknak köszönhető a hangszeres muzsika iránti adottság, az apróbb tárgyak összeszerelése, a kézimunka – hímzés, varrás, netán kötés vagy horgolás elsajátítása: és – igen – még a simogatás minősége is.

Nem beszélve a rajzolásról, festésről, a képzőművészetre, mint diszciplínára való fogékonyságról. Nem csak a távolkeleti példák, hanem nagyszüleink, dédszüleink igaza látatja a kézírás tanításának szükségességét.

A régi hagyomány szerint még az inasiskolát végzetek is cirkalmazott sorokat róttak, mert a szakma mellett beléjük nevelték az írás pedantériáját. Nézzük át eleink megsárgult okiratait, levelezésüket! Olyan vonalvezetésen, tiszta kézjegyű betűvetésen ámulhatunk, amit ma már műszaki főiskolákon sem tanítanak! Bizonyos, hogy mára a helyzet összetettebb. Megváltozott a világunk. Nostalgiaival gondolhatunk a hajdan talán csak lúdtollal írott, szabatosan fogalmazott mondatokra, de tudván tudjuk, hogy az a kor már nem jön vissza. Van helyette ékezetek nélküli sms, központosásból „szmájlí”, és kicsontozott, híg, internetes-kommunikáció.

Ez a jövő? Orwelli mélységű gondolatok, tudom. Ha a beteljesülést el szeretnénk kerülni, ülünk le gyerekeinkkel, írunk, rajzolunk velük. Vezessük, és szeretettel fogjuk a kezüket. A pedagógusok, pedig legyenek azok, amik. Észre kéne venni, mekkora a felelősségük. Most még inkább.

A Facebook kőkorszaki nyelvezete után már csak egy ugrás az ikszek vagy keresztek világa, ahol nevünket sem kell tudni aláírni. A szöveget sem muszáj érteni. Mint ahogy mára a bíróságon gyakorlat. A peres ügyekben, a jogi bükkfanyelvet beszélő ügyvéd segít ki bennünket. A nem túl távoli jövőben lehetőségként főmáll, hogy valaki írni és olvasni tudó magyarázta majd el a tömegembereknek az eléjük tett írást. Az emberiség átélte már ilyen időszakot. Középkornak hívták. Majd a kiváltságosok írnak, olvasnak. Megírják helyettünk a leveleinket, és ha kapunk valamit, fölolvassák nekünk.

6000 dinárért.

Pósa Károly

VISSZAPILLANTÓ

VISSZAPILLANTÓ

2015. 11. 03. – 2015. 11. 09.

HATÁRON INNEN

A szerbiai államigazgatási és helyi önkormányzati minisztérium az elkövetkező időszakban munkacsoportot alakít a nemzeti tanácsokról szóló törvény módosításáról szóló törvénytervezet kidolgozására. A nemzeti tanácsokról szóló törvény módosítása a 23-as, az igazságszolgáltatásra és az alapvető jogokra vonatkozó uniós csatlakozási fejezettel kapcsolatos akcióterv részét képezi.

Egy és két százalék között alakulhat az az állami bérek és a nyugdíjak esetleges emelésének mértéke, jelentette ki **Pavle Petrović**, a szerbiai Fiskális Tanács elnöke. A Vajdasági RTV-nek adott nyilatkozatában arra figyelmeztetett, hogy óvatosnak kell lenni az állami fizetések és a bérek növelésével, mert ez a lépés akadályozhatná annak a tervnek a megvalósulását, hogy 2017-ig megállítsák az államadósság növekedését, holott a kormány éppen ezért vezetett be megszorító intézkedéseket.

Jobb helyzetbe hozza a kisebb mennyiségű pálinkát előállító polgárokat a szesz italokról szóló törvény tervezete, ugyanis a jogszabály elfogadása esetén (ami időközben meg is történt – a szerző megjegyzése) legálisan árusíthatnák a pálinkájukat, ezzel kilépve a sötét zónából – jelentette ki **Snežana Bogosavljević Bošković** szerbiai mezőgazdasági miniszter.

Két másik kitüntetett társaságban idén **Ft. Utasi Jenő**, a tóthfalusi és oromi katolikus egyházközség plébánosa kapta a Mindszenty-émlékérmét. A rangos anyarszági elismerést **Lezsák Sándor**, az Országgyűlés alelnöke, a Mindszenty Társa-

ság elnöke adta át a Parlament épületében megtartott ünnepségen.

Nem bocsátanak el senkit az orvosok és egészségügyi nővérek közül, mert az egészségügyi személyzet körében nincsenek munkaerő-feleslegnek számító dolgozók, jelentette be egy héttel ezelőtt **Zlatibor Lončar** szerbiai egészségügyi miniszter.

Négy, egymástól független rendőrségi akció keretében letartóztatták Szerbia két legnagyobb drogbáróját, sikerült átvágniuk a Szerbia és Franciaország területén működő legnagyobb fegyvercsempészeti láncot és elfogták a macedóniai terrortámadások gyanúsítottját is – jelentette be pénteken **Nebojša Stefanović**, szerb belügyminiszter.

Tragédia történt vasárnap délután a békovai (Bikovo) sportrepülőtéren. Az 59 éves Borislav Terzić ejtőernyős életét vesztette a repülőgépből kiugorva. Az első információk szerint a tragédiát az okozta, hogy az ugrást követően nem nyílt ki az ejtőernyője, a póteernyőt viszont állítólag nem aktiválta.

A szerbiai kormány jövő év áprilisáig meghosszabbítja a közszférára vonatkozó létszámstopot, amely a törvény értelmében az idei év végéig lenne érvényben, állítja a Blic belgrádi napilap kormányon belüli forrása.

A koszovói elnök elmulasztott lehetőségnek, a miniszterelnök a szerb ellenkampány eredményének, a szerb politikusok viszont Belgrád győzelmének tartják, hogy nem fogadta teljes jogú tagjai közé Koszovót hétfőn Párizsban az ENSZ Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezete, az UNESCO.

HATÁRON TÚL

Angela Merkel német kancellár szerint katonai konfliktus alakulhat ki a Nyugat-Balkánon, ha Németország határa lezárásával próbálja megállítani a me-

nekülhullámot. – Nem lesz fegyveres konfliktus a Nyugat-Balkánon akkor sem, ha Németország lezárja határait – reagált **Zoran Milanović** horvát miniszterelnök Angela Merkel német kancellár előző esti kijelentésére.

Victor Ponta román miniszterelnök november 4-én bejelentette, hogy benyújtotta lemondását tisztségéről. Ponta bukaresti sajtótájékoztatóján kijelentette: kötelességének érzi megállapítani, hogy legitím a társadalom haragja, és nem akarja a miniszterekre és a helyi hatóságokra hárítani a felelősséget a bukaresti tűzvészért, amely 32 emberéletet követelt.

A fekete dobozok adatai szerint robbanás történt a Sínai-félszigeten lezuhant orosz repülőgép hajtóművében a gép lezuhanása előtt – jelentette szerdán az al-Maszri al-Jóm című egyiptomi napilap honlapján bírósági forrásokra hivatkozva.

Hatvanhat év óta először találkozott Kína és Tajvan vezetője, a történelmi jelentőségű eseményt szombaton Szingapúrban tartották. **Hszi Csin-ping** és **Ma Jing-csiu** 80 másodpercen át tartó kézfogását az egész világon közvetítették.

Vasárnap délelőtt a líbiai Szabráta településen elrögzítették Szerbia tripoli nagykövetségének két tisztségviselőjét, jelentette be a szerb külügyminisztérium. A két elrögzített személy **Slađana Stanković** sajtófelelős és **Jovica Stepić** sofőr, mindketten szerbiai állampolgárok.

A szinte véglegesnek mondható hivatalos részeredmények alapján – 99,5 százalékos feldolgozottságnál – a korábbi eredményektől eltérően, ismét fej-fej mellett áll a két horvát vezető párt, a jobbközép ellenzéki Horvát Demokratikus Közösség (HDZ) és a Szociáldemokrata Párt (SDP) vezette két választási szövetség a vasárnapi parlamenti választások után.

Összeállította: **Bödő Sándor**

Nem mindegy, milyen fiatalokat adunk a jövőnek!

November negyedikén vehette át a Magyar Parlamentben újabb kitüntetését **Utasi Jenő**, az oromi és tóthfalusi katolikus egyházközség plébánosa. Jenő atyának minden évre jut egy elismerés. 2014-ben a Magyar Érdemrend Tisztikeresztjét adományozták neki, idén pedig a Mindszenty-émlékéremre tartották érdemesnek. E kitüntetést azoknak ítélik oda, akik a névadó példáját követve munkásságukkal mások és az ország javát szolgálják. Vajdaságban ő az első, akit az emlékéremmel jutalmaztak.

Lezsák Sándor adta át Jenő atyának az emlékéremet

Milyen indoklással kapta a kitüntetést?

– Felhívtak telefonon, nem kérdezték, hogy tetszik-e nekem, akarom-e vagy nem, de természetesen nem utasítottam el, nagyon nagy megtiszteltetésnek éreztem. Az emlékérem magában is súlyos, de eszmeiségében is annak tartom, mert egy markáns személyiségről van elnevezve, Mindszenty Józsefről, akire felnézek. Hol vagyok én hozzá képest! A keresztény szellemiségű közösségépítés az én célom is, de országépítéshez azért „kicsi” vagyok. Az ő életét három dolog töltötte ki: fiatal papként és később püspökként a médiát nagyon pártolta, a zalaegerszegi lap megalkotója volt, ebben próbálom utánozni, hisz nekem is az egyetlen vajdasági katolikus hetilap, a Hírvivő az egyik szívügyem. A másik, ami fontos volt számára, az az egyházi vagon, az ahhoz tartozó földterületek rendbetétele, ezáltal az emberek munkához juttatása. Az én vágyam szintén, hogy minél több ember dolgozzon itt helyben. A harmadik pedig a keresztény nemzet vonulata, aggódott a magyar ifjúságért, a hitoktatást ki akarták zárni akkoriban az iskolákból, de tudjuk, hogy a keresztény értékrend az, ami fenntart egy nemzetet. Ezt az elvet én is vallom, tehát eszmeiségében, magatartásában Mindszenty Józsefre példaképként tekintek. Annak meg kiváltképp örültem, hogy Lezsák Sándortól, az Országgyűlés alelnökétől vehettem át a díjat, és Juhász Judit, a valamikori Antall-kormány szövegíróje mondott laudációt, mind-mind olyan személyek, akiket nagyon tisztelek és becsülök, ez összefonódott bennem, de legfőképp Mindszenty egyénisége, szerepe a meghatározó.

Egy régebben adott interjújában azt nyilatkozta, szeretné, ha időseket befogadó otthon és nyolcosztályos iskola épülhetne Tóthfaluban. Mondhatjuk, hogy túlteljesítette a tervet, mert ez mind sikerült, sőt ezenfelül van már kollégium, sportpályák, készül az arborétum, a Duna-makett létrehozásán dolgoznak és a régi iskola felújítása is realizálódni látszik. Elégedett? Vagy vannak még megvalósulásra váró tervek?

– Tervek mindig vannak, mint ahogy módoszatok is. Nekem szinte pihenést jelent, ha lemegyek az idősekhez, belepottyank az ő világukba, ott kicsit leáll a rohanás, ami nekem nagyon jó. Viszont a nyolcosztályos iskolát úgy álmodtam meg, hogy egyházi iskola legyen. Erről nem mondtam le, de még nincsenek meg hozzá az anyagi feltételek, ám úgy érzem, a diákothton ezt egy kicsit megvalósítja, mert itt azért keresztény szellemben neveljük a gyermekeket.

De akár iskoláról, akár másról van szó, az nem egy ember műve. Azt szoktam mondani, hogy lehet kezdeményezni, de ha nincs közösségi részről befogadókészség, ha nincsenek olyan emberek, akik felkarolják, vagy ötletekkel még dúsítják az enyémet, akkor az szegény marad.

Nem csak a falu fejlesztésében van oroslánrésze, kilátástalan helyzetben lévő családokat, gyerekeket vett a védőszárnyai alá. Jelenleg négy lány és három fiú lakik a parókián, négyen már felnőttek, mégis itt maradtak.

– A család és a gyermek a jövő záloga. Én is fiatal maradtam közöttük, mert mindig vannak kihívások, amik fiatalon, karban tartják az embert optimizmusában, derültségében. A nyolcvanas évek közepén kezdtem az ilyen fajta pályafutásomat.

Nagy kihívás volt néhány éve, amikor négy testvérpárt fogadtunk be, láttam növekedésüket, kibontakozásukat, nagyon megköszönöm a Teremtőnek, hogy ezt a lehetőséget megadta nekem. Most a már nagykorúak is itt maradtak, nem küldöm el őket, természetesen, jól érzik itt magukat és szeretnék kenyeret adni a kezükbe, aki pedig tovább tanul, ösztökélem a tanulásra, mert a tudástöke nagyon fontos. Nagy felelősséggel is jár, nem mindegy, hogy merre irányítok egy életet, ha már felelősséget vállaltam érte. De jegyesoktatáskor is azt szoktam mondani, hogy attól nincs szebb, amikor életet adtok, majd várjátok, hogy kibontakozzon, felnőjön. Én ezt megtapasztaltam ide fogadott gyermekek által és a diákothton lakóival is. Ők a szélrózsa minden irányából jönnek, sokféle életkörülményből és látva az ő fejlődésüket, törekvésüket, elmondható, hogy ha ilyen fiataljaink vannak, akkor nem kell féltetni a jövőnket, csak minél többen lennének!

Segítő jobbot nyújt időseknek, fiatalnak, de ki segít a plébánosnak, ha elfárad, megtorpan vagy anyagi nehézségekkel küzd?

– Az anyagiak mindig problémát jelentettek, ez végigkíséri az életemet, biztos, hogy rossz közgazdász lennék és nem is értek az anyagi dolgokhoz. Sokszor mosolygok magamon, hogy mennyi pénz átment a kezemen a rengeteg építkezés alkalmával, de egy parát nem tulajdonítottam el, viszont sokszor hoppon vagyok az anyagiakkal. Megtapasztaltam, hogy a Jóisten mindig segít valamiképpen. Ez egy csodálatos dolog, egyik paptársam azt mondta, egyszer rád un már a Gondviselés, de úgy látszik, nem unt még rám.

(x)

1956 kőbe vésett emlékezete Emléktábla-avató és nemzetközi konferencia Horgoson

Az ötödik 1956-os vajdasági emléktáblát leplezték le szombaton délelőtt Horgos főterén. A felújítás alatt álló Művelődési Ház melletti téren azoknak az 59 évvel ezelőtti eseményeknek állítottak örök, kőbe vésett emléket, amelyek során mintegy 20 ezer magyarországi menekült érkezett az akkori Jugoszlávia területére. Az emléktáblát azon a helyen állították fel, ahol a horgosiak és magyarkanizsaiak fogadták az első, ide érkező menedékkérőket.

A szabadkai Nyitott távlatok és a Délvidéki '56-os Műhely által szervezett eseményen az emléktáblát Kalmár Ferenc, Magyarország szomszédsgpolitikájának fejlesztéséért felelős miniszteri biztosa leplezte le. Az emléktábla-avatón a községi és tartományi közéleti személyiségek mellett megjelentek a Vajdasági Magyar Szövetség politikusai és a horgosi helyi közösség képviselői is.

– Meg kell emlékeznünk azokról az emberekről, akik életük árán is a szabadságért, a magyar szabadságért harcoltak, és azt tartották fontosnak – mondta ünnepi beszédében a miniszteri biztos, aki emlékeztetett arra, hogy a forradalom leverése után, a magyar-osztrák államhatár lezárását követően, a forradalomban résztvevő magyar állampolgárok egy része Jugoszláviában illetve Vajdaságban talált magának biztonságos menedéket. Magyarországot azokban a vér-

zivataros időkben több mint 250 ezer polgára hagyta el. Ezen a vidéken ugyan nem sokáig tartózkodtak a menekültek, mert néhány hónap, esetleg egy év elteltével a nyugati országok felé vették az irányt.

Magyarkanizsa polgármesterében, dr. Bimbó Mihályban is élnek még az akkori emlékek, hiszen 11 évesen élő tanúja volt az '56-os eseményeknek. Családjával a nagyszülőket látogatta meg Magyarkanizsán, amikor leverték a forradalmat. Az események miatt nem mertek visszamenni Magyarországra, egyszerűen itt ragadtak, édesapjuk pedig odaát, és ott is hunyt el, elvágyva családjától.

Az emléktábla leleplezését követően a Túrú-tanyán konferenciára került sor az 1956-os eseményekről, amelyen a jelen lévő közéleti személyiségek emlékező szavai mellett Nagygyörgy Zoltán horgosi helytörténész, Gonczlik Ákos tanuló és Kudlik Zoltán, a Délvidéki '56-os Műhely képviselőjének előadását is meghallgathatták az érdeklődők.

Bödő Sándor

Kanizsai Szemmel

Egy állami ünnep alkalmából

1918. november 11-én ért véget az első világháború, vagy ahogy a dédszüleink nevezték, a nagy háború. A XX. század elején Európa volt a világ gazdasági, politikai és katonai központja. Egyeduralmát még az akkor feltörekvő Egyesült Államok sem tudta megkérdőjelezni. Az első világhéges indította el földrészünket a máig tartó hanyatlás útján.

A mi Kanizsánk is osztozott, osztozik Európa sorsában. A nagy háborút megelőző „boldog békeévek” jelentették városunk aranykorát. Akkor épült fel a városháza, a Vigadó, a vasútállomás, a mai iskola épülete, amely akkor leánynevelő-intézet volt, a gyógyfürdő régi épülete, a téglagyár, akkor nyerte el mai formáját a Szent őrangyalok temploma. Pezsgett a gazdasági, kulturális, társadalmi élet Magyarkanizsán és az egész Osztrák-Magyar Monarchiában. Ezt a fejlődést törte meg az első világháború. A mai községünk településeinek több mint 1100 áldozata volt, nem is beszélve a több ezer hadiárváról, a csataterekről hazatérő testileg, lelkileg összeropant férfiakról. Már ez a tragédia egy nagyobb közösséget is a padlóra küldött volna, de még a kilátástalanságot és ellehetetlenülést fokozta a háború következményeként, hogy elődeink – a megkérdésük nélkül – egy új, minden tekintetben elmaradottabb állam keretei közé kényszerültek. Bizonyára az akkor Kanizsán és környékén élő 500-600 szerb polgár örömmel fogadta ezt az impériumváltást, de a 25 ezer magyar elkeseredettségét és csalódottságát senki sem vitathatja. Nem véletlen, hogy szűkebb pátriánkból több ezren a „lábukkal szavaztak” és elsősorban Magyarországra, sőt több százan Dél-Amerikába menekültek a nemzeti és gazdasági ellehetetlenülés elől.

Ennek ellenére volt erő és akarat az itthon maradt kanizsai emberekben és a szűk mozgásteret kihasználva igyekeztek talpra állni. „Elfogadva az elfogadhatatlant” a nagy háború előtti időszakhoz hasonlóan, a harmincas években már ismét több tucat társadalmi, művelődési egyesület működött városunkban. A Tisza menti emberek az új állam kizsákmányoló adópolitikája mellett is igyekeztek gazdaságilag érvényesülni.

Ha nem is olyan drasztikusan, de ma is hasonló a helyzet. Ha elsétálunk a Vigadó romos épülete előtt, jusson eszünkbe Kanizsa aranykora, gondoljunk az erős, makacs elődökre és ne csak lemondóan panaszkodjunk. Lehet, hogy látszólag könnyebb „odébbállni”, de városunk történelme bebizonyította, hogy a mainál sokkal nehezebb időkben is volt egy erős kanizsai szellem, amely átvitte városunkat a megpróbáltatásokon. Ez a szellem, ez az akarat és erő mai is megvan sok kanizsai emberben. Ezért hiszek Kanizsa második aranykorában!

Kávai Szabolcs

„Aki a pedagógusi munkát választja, az egy életre elkötelezi magát.” Pedagógusnapi Ünnepi Akadémia

– Az év pedagógusai községünkben –

Minden évben november 8-án ünnepeljük Szerbiában hivatalosan a Pedagógusnapot. Ez Vuk S. Karadžić, a nagy tanító és reformátor születésének évfordulója is, ehhez kötődik e nap.

Pénteken este a Művészetek Háza színháztermében került sor az Ünnepi Akadémiára, melynek keretében kiosztásra kerültek azok a díjak és elismerések, amelyeket az oktatási intézmények tanszövegeinek javaslatai alapján kaptak meg az arra érdemesült pedagógusok. Azok, akik munkájukkal, személyiségükkel, áldozatkészségükkel és eredményeikkel kivívták kollégáik kitüntető bizalmát.

Vajda Attila

Az este 6 órakor kezdődő ünnepi programot **Miroslav Ilić** és **Szűcs Dávid** koncertje nyitotta meg, majd **Vajda Attila**, a Községi Pedagógus Egyesület elnöke köszöntötte az egybegyűlteket. Beszédében hangsúlyozta a pedagógusok jelenlegi nehéz és kilátástalan helyzetét, s hogy emiatt az ünnep nem lehet igazán emelkedett. Ezt nem ok nélkül említette. Természetesen pozitív példák is akadnak, méghozzá a nemrégiben Pro Urbe díjjal kitüntetett, ma már nyugdíjas pedagógusé.

– Legyen ez számunkra lámpás, s ilyen példákba kell kapaszkodnunk a nehézségeinkben – mondta Vajda Attila. – A jó pedagógus optimista és hiszi, hogy meg tudja változtatni a világot!

Koncerttel kezdődött az ünnepség

Ezt követően **Lackó Róbert**, a Képviselő Testület elnöke is köszöntötte a pedagógusokat majd felolvasásra került a levél, amelyet **Nyilas Mihály** tartományi oktatásügyi titkár küldött, aki távolléte miatt nem tudta megtisztelni az ünnepi eseményt, majd a szakmai méltatások következtek.

Községünkben a következő pedagógusok kapták az Év pedagógusa kitüntetést:

A Gyöngyszemünk Iskoláskor Előtti Intézmény idén **Bimbó Rice Gabriella** óvónőt választotta ki az Év pedagógusának, aki a bölcsődében végzi értékes munkáját immár több éve. Úgy is mondhatnánk: szülő helyett szülő, hiszen a picinyek sok-sok törődést, odafigyelést és szeretetet kívánnak, s mindezt meg is kapják Gabriella óvó nénitől, aki elismert szakember az intézményben. Munkáját a hivatásának tekintti. Szakmai tudása, emberi magatartása méltó és követendő példa munkatársai számára. Nyugodt, halk szavú, mosolygós és mindig kiegyensúlyozott. Nagy odaadással teszi feladatát a bölcsődében, minden kicsi gyermek megkapja tőle a szeretetet, a babusgatást, a figyelmet és a biztonságot. Nagyszerűen tud együttműködni a szülőkkel és a kollégáival is, ezért választották ki erre a rangos elismerésre.

A fellépő diákok emelték az est fényét

Az Alapfokú Zeneiskola ebben az évben **Sarnyai Daniella** tanárnőt tüntette ki az Év pedagógusa címmel, aki 2007 óta tagja a zenede munkaközösségének. Hét éve

Oromon is dolgozik, próbálja megszerettetni a zenét és a gitármuzsikát a gyerekekkel. Munkájának köszönhetően kiváló kis művészekkel gazdagodott a község.

A kulturális életben is aktívan kiveszi a részét, tanítványai számos rendezvényen fellépnek. Külföldi versenyeken méltó elismeréseket kaptak gitárosai, ezzel is öregbítve Magyarkanizsa hírnevét. Daniella olyan pedagógus, akire mindig lehet számítani – vallják róla kollégái.

A Jovan Jovanović Zmaj Általános Iskola a 2014/15-ös iskolaévben **Tatjana Dejanović Hinić** testnevelő tanárt választotta az Év pedagógusának. A háromgyermekes

tanárnő 2003-tól dolgozik a munkaközösségben, s valóban méltán érdemelte ki ezt a rangos elismerést. Nemcsak tanít, de személyiségével nevel is, s a tornán kívül az egészséges életmód kialakítására is serkenti tanulóit. Az iskola kézilabdacsapatát vezeti, amely minden évben első helyezésekkel tér haza a községi és más iskolai versenyekről. Testnevelő tanári képzése mellett megszerezte az okleveles kinezioterapeuta címet is, emellett tagja a Vajdasági Testnevelő tanárok Egyesületének. Tatjana kiválóan beszél a magyar nyelvet, tanulói kedvelik, hiszen mindig mosolygós, pozitív kisugárzású egyéniség és emellett kiváló kolléga is.

A horgosi Kárársz Karolina Általános Iskola munkaközössége **Csőke Melinda** tanítónőt választotta az év kitüntetettjének. Ő az, aki pályáját nem tanítóként kezdte, de 14 évvel

ezelőtt visszatért a pedagógusi munkakörbe, s jelenleg a kispiai kihelyezett tagozaton a harmadikosok tanító nénije. Kedves, harmonikus egyéniség, a diákok és kollégái is nagyon kedvelik. Hatalmas szakmai tudással rendelkezik, az osztályait rendszeresen kirándulni viszi, mert hiszi és vallja hogy igazi közösséget ilyen formán lehet

csak kialakítani. Az elmúlt évek során mindig hangsúlyt kapott munkájában a gyermekek sokoldalú személyiségfejlesztése. Pedagógusként új módszereket képvisel, mely módszerek differenciáltan segítik a gyermekek fejlődését. Melinda tanító néni lelkiismeretes, igényes és a szülőkkel nagyon jó kapcsolatot ápol, emellett még sikeresen vezeti a diákszinjászó csoportot is.

Az oromhegyesi-romi Arany János Általános Iskola **Fejős Edina** biológia szakos tanárnőt tüntette ki az Év pedagógusa címmel. Ő 2009 óta dolgozik ebben az iskolában, de

már több bizottság elnöke és alelnöke is. Nagyon sokoldalú személyiség, a Diákszinjászó tanári képviselője, az iskolaszék tagja, a Vöröskereszt alelnöke, képviselő a Pedagógus Egyesületben, s a hagyományos Tisza-táborban nevelőként és több éve táborvezetőként tevékenykedik. Szívügye a környezetvédelem, diákjait is erre neveli, valamint kutatómunkákra ösztönzi, felkelti érdeklődésüket a még megválaszolatlan kérdések iránt. Rendszeresen részt vesznek a környezetvédelmi akciókban. Edina tanárnőt diákjai nagyon-nagyon kedvelik, kollégái becsülik. Ezért is lett méltó e rangos kitüntetésre.

A Beszédes József Mezőgazdasági és Műszaki Iskolaközpont kollektívája **Bálint Nóra** tanárnőt választotta az Év pedagógusának, aki az egyetem befejezése után a terme-

lésben dolgozott, majd 2007-ben pályázta meg a tanári állást. Azóta két tantárgyat oktat, a számítástechnika és informatika valamint a számítógépes programozás tárgyakat. Elmondása szerint a gyerekekkel való foglalkozásban találta meg a hivatását. Az első naptól kezdve lelkesen vezeti be a tanulókat az informatika világába és példamutató pedagógiai munkát folytat. Tanítványait szeretettel, szakmai alázattal oktatja, ez minden kollégája számára példaértékű. Nemcsak a szaktantárgyakat oktatja, hanem segíti, támogatja a kamaszodó diákokat gondjaikban. Kiváló szakmai munkáját számtalan versenyeredmény is fémjelzi, több versenyt szervezett már ő maga is. Emellett az intézmény honlapját is szerkeszti.

Az ünnepi műsor a diákok és tanáraik közös dalával ért véget.

AK

Fotók: Iván László, Puskás Károly

Vajdaság legjobb táncosai

A Bálint-teremben szombaton megtartott, immár VIII. Vajdasági Szólótánc Fesztivál újból felkeltette a vajdasági táncosok érdeklődését, hiszen az előző néhány évvel szemben az idén már legalább annyi hazai táncos indult a versenyen, mint amennyi az anyaországból érkezett. Ez elsősorban a Vajdaság legjobb táncosa díj bevezetésének köszönhető, ami motivációt jelent a vajdasági táncosoknak, valamit, amiért érdemes dolgozni.

– A Magyarországról érkezett táncosok mellett eddig nem sok esély jutott a vajdaságiaknak, akik ugyan nem kevésbé tehetségesek, de nem tudtak versenyre kelni az ottani, néptáncra szakosodott középiskolákból érkezőkkel, akik naponta többet táncolnak, mint mi egy egész hét alatt – nyilatkozta a főszervező, **Szécsi Zsolt**. – Ettől az évtől kezdve külön díjazzuk a vajdasági táncosokat.

Az idén a kecskeméti **Lukács László** és felesége értékelte a kötelező és szabadon választott szóló és páros produkciókat.

– Mi minden produkciót szakmai szemmel vizsgálunk és van már akkora gyakorlatunk, hogy külön-külön is értékelni tudjuk a vajdasági illetve magyarországi táncosokat, és reális rangsort állítsunk fel abszolút kategóriában is. Az itt bemutatott táncok színvonalával tökéletesen elégedett vagyok, jóformán nem is lehet már különbségről beszélni az anyaországi és a vajdasági produkciók között, ami vonatkozik magára a fesztivál szervezésére is. Véleményem szerint ezúttal a vajdaságiak akár több díjat is elvihetnek, mint anyországi társaik – árulta el titokzatosan Lukács László.

Délután azután kiderült, hogy a szakmai zsűri értékelése szerint abszolút versenyben, szólótánc kategóriában az óbecsei **Cseszák Balázs** bizonyult legjobbnak, megelőzve a magyarországi **Heiger Józsefet** és **Szabó Róbertet**. A párosoknál minden dobogós helyezést a magyarországi táncosoknak jutott. A Vajdaság legjobb táncosa díjat első alkalomra hárman érdemelték ki: **Cseszák Korcsik Anikó** és **Cseszák Balázs Óbecséről** illetve a horgosi **Fábián Mónika-Szécsi Zsolt** táncospár. Kiosztották a közönség díját is, amit a **Bagi Valentina-Berényi Gábor** martonosi-horgosi páros érdemelt ki.

A táncosokat, mint eddig minden évben, idén is a Juhász zenekar kísérte, amely kiválóan teljesített a versenyprodukciók alatt, de a fesztiválzáró, az éjjeli órákig tartó, nagyszerű hangulatú táncházban is.

Bödő Sándor

Tóthfalusiak a Szármafesztiválon

A múlt hétvégén szervezték meg Topolyán harmadik alkalommal a lassan „nemzetközivé” váló szármafesztivált. Minden évben egyre többen neveznek be a főzőversenyre, ahol idén a jelentkezők száma elérte a több mint 50 csapatot.

Három kategóriában lehetett nevezni: hagyományos, különleges (szőlőlevélbe, spenótba, vagy valami különlegességbe csavart vagy más módon elkészített), illetve vegetáriánus szárma. Az utolsó kategória nem is volt nagyon közkedvelt, mivel itt nálunk a jó zsíros bácskai földeken kevesen vegetáriánusok, na de tekintettel kell lenni a kisebbségre. A főzőverseny már reggel elkezdődött a nevezéssel, amikor meg kellett adni a csapat nevét és a jelentkezési díj ellenében át lehetett venni a húst illetve a kenyeret, amit a szervezők biztosítottak. Természetesen Bácskában lévén jóféle pálinkával is kínálták a jelentkezőket, ami ránk is fért, hiszen rettentően hideg volt, és a pálinka nem csak hogy egészséges, hanem hidegben fel is melegíti az embert. A nap délelőtti része főzéssel, ismerkedéssel telt, közben különféle kulturális programokkal szórakoztatták a jelenlévőket a nagyszínpadról. Délre végre a nap is kisütött, majd jöttek a lányok, akik összeszedték a mintákat, majd kezdődött a szakmai zsűri munkája. A nagyszínpad sztárja az óbecsei Fokos zenekar volt, akik mindig jó hangulatot tudnak varázsolni kiváló művészi tehetségükkel. Közben a közönség is megebédelt, hiszen a munka folytán az étvágy is megjött. Lehetőség volt a kézműves kirakodóvásáron is sétálgatni, ahol különféle csodálatos termékeket készítettek és árultak. Amik a legkedveltebbek voltak, azok az óbecsei Fokos házi sör manufaktúra termékei. Ők otthon főzik a különféle házi söröket, amik igazán kiváló ízűek. Így kell ezt csinálni: Óbecsén becsukták a sörgyárat, erre a helyiek nem mondtak le a helyi sörökről – főznek maguknak! Erről érdemes példát venni! Emellett még ami a legnagyobb tömeget vonzotta, az a bácskossuthfalvi íjászok bemutatója volt, ahol lehetett céltábla mellett műanyag állatokra is lövöldözni. Az eredményhirdetésre már szürkületben került sor, ahol minden kategóriában kiosztották a díjakat.

A Magyarokörzs községet képviselő tóthfalusiak főztje sajnos nem került a legjobbak közé, de ettől függetlenül nagyon jól éreztük magunkat, és csak biztatni tudunk mindenkit, hogy jövőre többen menjünk el a főzőversenyre, és hozzunk haza egy-két helyezést. Emellett kiváló kulturális rendezvény: mindenki kulturáltan szórakozott, nem volt hangoskodás, ordibálás, veszekedés, mintha mindenki már évek óta ismerné egymást, szépen beszélgettek, viccelődtek egymással az emberek. Egy fantasztikus napot hagytunk magunk mögött, ajánljuk mindenkinek!

Faragó Zoltán

Negyven év után újra együtt

„Négy évtized terhét ledobva
Újra kisdiaókok ők,
Szorongva felelnek immár az életről,
Jó tanáraik előtt.

Megered nyelvük, nevetve-könnyezve
Oldnak meg régi titkokat,
Még erősek, terveznek, bíznak,
És a múlt ehhez erőt ad...!”

Életük delének napja most van a zenitjén. Azoknak a vén diákoknak a napja, akik az 1974/75-ös tanévben léptek ki utoljára a Zmaj általános iskola kapuján. Az ígéretükhöz híven 40 év után újra találkozóra gyűltek össze az egykori 8. a és 8. b tanulói november 7-én délután a Galaxis vendéglőben, hogy egy kellemes estét töltsenek együtt egykori osztályfőnökükkel, Teleki Máriával.

A megjelent néhai diákoknak, mindkét osztálynak együtt tartották meg az osztályfőnöki órát, mivel a „b” tagozat osztályfőnöke Körmöczi Rózsa már eltávozott az élők sorából. Az üdvözlés után Teleki Mária többek között ezeket mondta:

– Örülök, hogy megértük ezt a napot, amikor szeretetben megértésben ülünk itt egymás mellett. Szeretet nélkül sivár a lelkünk, az életünk. De a boldog élet eléréséhez akarat is kell. Ahogy Reményik Sándor Akarom című versében gyönyörűen megfogalmazza: „A végtelen falban legyek egy téglá. Lépcső, min felhalad valaki más..Legyek kendő, mely könnyet töröl..”

Teleki Mária és az egykori diákok: Bús Rozália, Bálint Gábor, Kurina Irén, Dávid Károly, Törteli Erzsébet, Csabai János, Vadász Sándor, Dávid Zsuzsanna, Kriska Ildikó, Józsa Mihály, Sáfrány Kornélia, Losonczi Valéria, Molnár Csikós Zoltán, Ördög Imre, Medgyesi Katalin és Gál László.

Teleki Mária és az egykori diákok: Bús Klára, Sói Erzsébet, Sas Márta, Szabó Zoltán, Csikós Csilla, Domonkos Ibolya, Vajda Gabriella, Bicskei Endre, Bartók Éva, Vázsonyi Tibor, Bicskei Ida, Bognár Rudolf, Lackó Róbert, Tandari József, Törteli Éva, Apró Imre, Kiss Zsuzsanna, Tóth Ilona és Major Ferenc.

Az akarat az életetekben sose legyen öncélú. Isten éltesen hát benneteket egészségben, boldogságban, hogy megéljétek majd a félévszázados évfordulót is! Kívánom, hogy ez mindenképpen teljesüljön, még ha nélkülem is.

Ez a nap mindannyiuk számára ünnep, habár nem virágillatú május van, mint 40 éve a ballagáskor. Ez a késő őszi, hideg novemberi nap mégis emlékezetes marad számotokra. Hiszen négy évtized hosszú idő. Sokan közülünk örökre itthagytak bennünket. Ezért egyperces felállással és hallgatással, kegyelettel adózzunk és emlékezzünk egykori tanáraitokra: Apró Károlyra, Csengeri Gyulára, Jaksi Ferencre, Latyák Józsefre, Dobó Bertára, Körmöczi Rózsára, Muhi Máriára, Szabados Lajosra és Irénre, Savelić Júliára – két tanító nénitekre, Csengeri Teréziára, és Mányi Rózsára, illetve három diáktársatokra, Balázs Margitra, Bicskei Lászlóra és Tandari Erzsébetre. Nyugodjanak békében!

Visszatérve a jelenre. Öt évvel ezelőtt már számot adtak az egykori diákok az életútjukról, munkájukról, elért céljaikról, és egyikük sem vallott szégyent. Van közöttük csoportvezető a Potisje Rt.-ben, a Gyógyfürdőben a rehabilitációs osztály vezetője, tisztviselő, a Kommunális Bank főnöke, vállalkozó, a Sloga volt igazgatója, a Törökkanizsai Kórház egészségügyi nővére, Budapesten távadatgyűjtő cég tulajdonosa, óvónő, építészmérnök, a kanizsai KKT elnöke, de Magyarországon egyetemet végzett és ott dolgozó és nyugdíjas is. A jelen helyzet nem sokban változott, ha csak annyiban nem, hogy a diákjaim gyermekei legtöbbször a főiskolát és egyetemet befejezte vagy szülőföldjén, vagy az anyaországban.

– Büszkéek vagyunk arra – mondták –, hogy gyermekeink tanultak, és még többre vitték, mint mi. Néhányan már nagymamák és nagytaták lettek közülünk. Bizony az idő, hogy eljár...

Közérdekű

ANGOL, NÉMET,
SZERB ÉS MAGYAR
NYELVTANFOLYAM
INDUL
A CNESÁBAN!

873-043, 874-077

A vidám halk zenével emelt hangulat azt bizonyította, mindenki örült annak, hogy a 28-as létszámú osztályokból ilyen sokan megjelentek, az a-ból 19-en, a b-ből 16-an. Mert hajdanán az összetartás, egymás segítése, a pozitív – emberi értékekért, a közös célért való küzdelem jellemezte a tanulókat. És nem utolsósorban a tanítóik, tanáraik iránti feltétel nélküli bizalom és tisztelet, szeretet. És mindez ma este is ugyanolyan őszinteséggel sugárzott felém, mint diákkorukban. Mert megköszönték, hogy betegen is eljöttem a találkozóra, érdeklődtek hogylétemről, és csodálatos két virágcsokrot meg ajándékot nyújtottak át a viszontlátás – 5 év múlva! – reményében. Köszönet mindenért mindannyiatoknak. Külön a szervezőknek, Sas Mártának, Sóti Erzsébetnek és Losoncz Valériának.

Ami külön meglepéssel töltött el, hogy jónéhány kedves tanítványom örömmel mesélt, a gyermekük nem akar külföldön dolgozni, és ha el is menne egy időre, mindenképp haza, visszajön. Íme, a szülőföld iránti szeretet szülők és tanárok által elvetett magja jó talajra lelt, ki fog virágozni.

Reméljük, így lesz! És hogy e nemzedék minél több unokája és dédunokája követné nyomdokait. Hogy őseink megszentelt földjén maradjanak, itt találjanak jobb megélhetést, mert „Mint oldott kéve, széthull nemzetünk.” Elköszönve, útravalóul kedves és példamutató tanítványaimnak az elkövetkező számtalan esztendőre ezt a kívánságot tenném a tarsolyukba bátorítás és kirtás gyanánt. Öt év múltán majd kibontjuk a TARSOLYT!

Teleki M.

Városszélen

Szabó Frigyes könyvbemutatója Martonoson

Városszélen címmel jelent meg Szabó Frigyes harmadik könyve, melynek martonosi bemutatójának, november 6-án a nyugdíjasotthon adott helyet.

A szerző az első két könyvével ellentétben (*A királydinnyés homokban*, *Martonos könyve*), melyek leginkább a helytörténeti krónikákhoz sorolhatók, legújabb kötetében szépirodalmi igényességgel megírt történetekkel ajándékozza meg az olvasóit. Mivel az 50 elbeszélés mindegyike önmagában és együtt is kerek egészet ad, a szerző prózáláncnak nevezi munkáját. A mű egy házaspár Ila és Áron történeteinek keresztül, vidékünk XX. század végén élő embereinek mindennapjairól ad képet.

A könyvet bemutatta és a szerzővel beszélgetett Vörös Anna, a magyarkanizsai József Attila Könyvtár munkatársa. Dicsérte a

könyv küllemét, mely a szabadkai Grafoprodukt érdeme. Kiemelte a történetekből szembesíthető kisvárosi gondolkodást, viszonyokat emberek között és az állatokkal. A mindennapi küzdelmeket a '90-es évek gazdasága és – burkoltan – a politika vonatkozásában.

A könyv végén helyet kapott a *Mozitörténet* című rész, a kanizsai mozié, melynek Szabó Frigyes 30 évig irányítója volt. A szerző nemcsak munkájáról mesélt, hanem első moziélményét is megosztotta a jelenlévőkkel. Ekkor már a közönség is bekapcsolódott a beszélgetésbe. Felelevenedtek a fiatalkori emlékek; filmek, gépészek, ricázások.

A estet Nagy Lázár martonosi amatőrzenész is színesítette. Az újonnan, saját kezűleg készített nablum nevű, 13 húros hangszeren magyar népzenei játszva emelte az est hangulatát. Mint azt megtudhattuk, a nablum egy, az ókorból ismert hangszer, mellyel a Bibliában is találkozhatunk.

A bemutató folyamán a könyvből néhány érdekes részlet is elhangzott, melyeket Vörös Anna és Tandari Erzsébet, az est háziasszonya olvasott fel.

A barátságosan, ködös idő ellenére a könyvbemutatóra ellátogató vendégek egy nagyon kellemes estét tölthettek el a nyugdíjasotthonban.

T.E.

Fotó: Szél János

Márton-nap az oromi gyerekekkel

Márton-napi felvonulást tartottak hétfőn Oromon. Márton-napja ugyan november 11-én van, az oromiak azonban, ha egy-két nappal előbb is, de már ötödik éve rendszeresen megemlékeznek róla.

A Petőfi Sándor Művelődési Egyesület szervezésében megtartott hagyományos, a korábbiaktól valamivel szerényebb rendezvényen az óvodások és az általános iskola tanulói szülei és a pedagógusok kíséretében saját készítésű mécseseikkel a kezükben vonultak végig a falu néhány utcáján. Noha előtte valamennyit esett az eső, a gyerekeket nem ijesztette el a felvonulástól, hiszen már régóta készülnek erre a napra. Ki ilyen, ki olyan mécseset készített magának, akadt közöttük olyan is, amelyekre kívülről libatoll-pihéket ragasztottak rá, ezzel is utalva arra, hogy a Márton-nap liba nélkül nem képzelhető el. A felvonulást megelőzően a Kultúrotthonban Utasi Jenő katolikus plébános mesélt Szent Mártonról és a Márton-napi szokásokról a gyerekeknek.

Kádár Judit tanítónő, a művelődési egyesület elnöke, nagy jelentőséget tulajdonít a hagyományok megőrzésének, ezért a hasonló ünnepekről, így a Márton-napról sem feledkeznek el soha.

– A gyerekeknek mesélünk a Márton-napi tudnivalókról, bár tudjuk, hogy nem könnyű annyira közel vinni hozzájuk ezeket a történeteket, mintha ma is a valamikori körülmények között élének,

betartanak a bójti szokásokat és például Márton-napján kizárólag libasült kerülne az asztalra. Én, a tanítónő, az óvónő és most már a szülők hathatós támogatásával mindenképpen arra törekszem, hogy az oromi gyerekekkel megismertessem ezeket a régi, szép hagyományokat, és örömmel tapasztalom, hogy jó úton haladunk.

Német nyelvterületen az esemény a Márton-napi tűz meggyújtásával, liba formájú sütemény és meleg italok fogyasztásával végződik, Oromon a gyerekek cukorkát kaptak a szervezőktől.

Bődő Sándor

Pusztába kiáltott építészet (IV. rész)

Reményforrás-ház címen 2000 kora tavaszán indult el egy magyarországi egyesületek által patronált építkezési akció, miszerint a Kárpát-medencében 13+1 házat fognak emelni az erre rászoruló nagycsaládok részére. A februári kolozsvári megbeszélések után, szinte egyedüli kivételként, a magyarkanizsai Reményforrás-ház az év őszére el is készült.

Nem ez lett a sorsa viszont az általam elképzelt zentai variánsnak, melynek építési szándéka a rendezetlen telekűgy, az építést vezető „háznagy” kérdése valamint az illető rászoruló család elhúzódó kiválasztása miatt elkallódtott. Pedig a zentai Kompetenciához közeli Ősz Szabó János utca 7349/3-as telkére elképzelt ház a maga 106 négyzetméteres területével egy nagy család számára biztosíthatott volna kényelmes, mai igényeknek megfelelő meleg családi fészket. Ki kell hangsúlyoznom, hogy a téglány alakú 6x15 méteres nagyságú padlásteres lakóház kiképzésénél elsődleges szempontnak mutatkozott a helyi és táji építészeti jellegek alkalmazása. És tényleg, ha valaki ránéz a zentai Reményforrás-ház tervére (lásd a felső ábrát), akkor annak önkéntelenül is vidékünk népi építészetéből jól ismert végházforma juthat eszébe. És persze hogy az, mivel a ház kiképzésében a Tisza-menti népi építészet remineszcenciái – mint például a deszkázott oromzat, fehérre meszelt faltest, cseréppel fedett kétvízes tető vagy a bejárat melletti tornác-leeresztés – fontos építő-elemként jelentek meg. Mindezek mellett említjük meg, hogy az alaprajz a hagyományos három-osztat kibővítésével lett kialakítva. Mint olyan, a zentai ház a továbbépített archetípus bélyegzőjét viselte magán s számomra jelentőséggel bírt az alkalmazott külső padka, a ferde homlokzattámasz és a leegyszerűsített, ferde metszésű korszorúzat melyekkel egyéni jelleget adományoztam e háztervnek.

A parasztház, mint építészeti metafora lakóépületeknél még érthető. Ezért is érdekes alkalmazása más rendeltetésű épületek esetében. A megíusult zentai Reményforrás-ház telkére elképzelt ökomenikus jellegű Hit és Fény zentai székházának architektúrájával éppenséggel szintén a hagyományos ház apoteózisát próbáltam meg kialakítani 2004 őszén (lásd az alsó képet). A nyugodt vonalú központi végházformába, két ellentétes végén újabb végházformák – a tulajdonképpeni foglalkoztatási termék metsződnék volna bele, ezáltal szándékosan létrehozva öt fajta oromzat kiképzésének lehetőségét, míáltal is Hamvas Béla öt Kárpát-medencei géniuszt akartam megformázni. A legfontosabb utca felőli részen; a ténylegesen „székes-házként” megoldott oromzatnál magától értetődően a tetőcsúcsba nap-kereszt került, hírül adva a ház keresztény-emberbarát üzenetét. A „Z” alakú, mintegy 285 négyzetméteres házat tornácok, és magas téglafalak teszi intim-védetté. A ház szíve a pitvar (az emberi szívnek is van pitvara), a találkozások színtere. Itt búbos-ke-mence, vagy cserépkályha idézi nagyanyáink ódon falusi házainak meleg hangulatát. A fedélszék nyitott, két oldalról fentről fény szivárog be a tornácokkal körülölelt részbe. Innen a „házközépből” minden további helyiség: az iroda, a szertár, a konyha, a toaettek, a tanter-mek, de a kert is könnyen megközelíthető. A 30x30 méteres telek kertje a gyerekek számára kiváló játszóalkalmat biztosítana. Egyik sarká-ba sátoertős pihenő-pavilont kellett volna kialakítani. De csak kellett volna, mivel hasonlóan a Reményforrás-házhoz, a Hit és Fény székháza sem kapott elegendő támogatást és építése elmaradt... maradt viszont pusztába kiáltott szóként egy-két többre érdemes építészeti gondolat...

Valkay Zoltán

Tisztújítás az Újságírók Magyararkanizsai Egyesületében

Az ÚMKE tagsága ismét **Röhrig Ottót** választotta meg elnöknek. Az eddigi és új elnöknek ez már a harmadik megbízatása. Az igazgatói bizottság tagjai: **Aranyos Klára** (elnök és egyúttal egyesületi alelnök), **az ÚKÚ és a Családi Kör tudósítója, Milorad Mitrović**, a **Dnevnik újságírója, Jenei Klementina**, az **ÚKÚ felelős szerkesztője, Losonc Ernő**, az **ÚKÚ sportújságírója és Iván László**, az **ÚKÚ fotóriportere**. Az ellenőrző bizottság tagjai: **Csápek József** író, **Istenes Erika**, egyesületi titkárnő és **Mátó Mária**.

Az ÚMKE csütörtök esti, tisztújító közgyűlésének vendégei: **Németh Ernő**, a **Szabadkai Rádió fő- és felelős szerkesztője**, **Tóth Imre**, a **Szabadkai Rádió újságírója és a Magyar Mozgalom Tájékoztatási szaktestület koordinátorának helyettese**, valamint **Tomek Viktor**, a **Hét Nap fő- és felelős szerkesztője**, a **Magyar Mozgalom Ideiglenes ügyvivői testületének tagja** voltak.

A tematikus értekezés központi témája az idén 47 éves Szabadkai Rádió elnémíttatása körülményeinek tisztázása volt.

– Az egyesület elnöke, a vendégek beszámolója alapján úgy értékelte, hogy a Szabadkai Rádió a vajdasági magyar politikum merényletének áldozata és egyúttal az itteni magyarság közös kudarca, hiszen képtelenek voltunk/vagyunk megmenteni a közkedvelt, Szabadka multikulturalizmusa egyik kiemelkedő szimbólumának számító médiumát, amely színvonalas műsoraival, többnyelvűségével és objektivitásával kiérdemelte a kisebbségek nyelvén műsorokat sugárzó, leghallgatottabb és legközkedveltebb szerbiai rádióállomásnak járó státust. Nekünk, itteni magyaroknak, legfőképpen pedig a mai politikumnak, úgy tűnik, nem kell a tárgyilagos rádió. A politikum ahelyett, hogy a demokráciát és az alapvető, egyetemes emberi jogokat aposztrofálná, egyszerűen lemond az itteni magyar kisebbség és egészében a civilizáció keservesen kivívott vívmányáról – hangsúlyozta Röhrig Ottó. –

A rádió persze ugyanott továbbra is szól, de már Szabadkai Magyar Rádió elnevezéssel és a Pannon RTV Alapítvány szárnyai alatt.

– Mindannyiunk, legfőképpen pedig az itteni magyar politikum és a Magyar Nemzeti Tanács szégyenfeltja, hogy a közel fél évszázados Szabadkai Rádió leépülésre és osztódásra ítéltetett! A Pannon RTV ugyanis a VMSZ és a MNT hathatós támogatásával „rátenyerelt” arra a frekvenciára, amelyet eddig a Szabadkai Rádió használt, és amely frekvencia odaítéléséről az illetékes köztársasági ügynökségnek, az úgynevezett RRA-nak kell (nyolc évenként) döntenie. Nincs olyan hatályos, jogszerű döntés, amely felhatalmazza a Pannon RTV Alapítványt ennek a frekvenciának a használatára. A közszolgálati, tartományi segédfrekvencia egyedi, szabadkai módra történő kisajátításának lehangoló tényével állunk szemben, arról nem is beszélve, hogy nincs olyan törvény, amely egyik napról a másikra lehetővé teszi egy rádió működtetését. A Szabadkai Magyar Rádióról van szó, amely a kényszerű magánosítás örve alatt beugrott a Szabadkai Rádió helyébe, mintha tényleges jogutód lenne... Nincs döntés a frekvenciáról, nincs bejegyzés, a Szabadkai Magyar Rádió elnevezést, akárcsak a frekvenciát egyszerűen kisajátították – közölte Németh Ernő.

„Már a Rádiót is lopják?” olvashatjuk a honlapokon. Előbb frekvenciáról kellett volna gondoskodni (RRA jóváhagyásával), utána következhet a bejegyzés és végezetül a működtetés feltételeinek megteremtése. Mi persze arra is emlékezünk, hogy milyen körülmények között kapott frekvenciát a Pannon, mondván, hogy magas színvonalú műsorokat közvetít, holott akkor még meg sem szólalt. Bizonytalan a Szabadkai Rádió rendkívül színes és gazdag, évtizedekig gondosan rendezett archívumának sorsa is! Hangjátékok, kiemelkedő szabadkai színészek értékes nyilatkozatai, zeneszerzők, irodalmárok, művészek, közéleti személyiségek, sportolók... mindezt a Szabadkai Magyar Rádió örökölte? Mikor, hol tartották a hagyatéki tárgyalást?

Végezetül már csak egy kérdés marad megválaszolatlan: Mi következik még, hol a lejtő vége?

Összeállította: Röhrig Ottó

A Szabadkai Rádió egykori dolgozója, az ÚMKE elnöke

Programajánló

November 12. (csütörtök), 17 óra
József Attila Könyvtár, Koncz István-terem

a József Attila Könyvtár szervezésében

című könyvének bemutatója

„Lennert Móger Tímea könyvében többek között a mélyszegénység, a magány, az elhagyatottság, a kiszolgáltatottság fogalmazódik meg hajszálér vékonyságú versekben, melyek pontosabbak, mint bármely hirdetés.”

A belépés díjtalan

Az utolsó vásár

A Kanveréb mindig számolt.

Különösen most, amikor a tél idejében derékon szorította az ősz. Most kellett a pénz. Noha már nem volt szokás ajándéokra költeni, jární esküvőre, komatálra, körösztlőre, újborkóstolóra, a Kanveréb mégis erősen ráncolta a homlokát. A mindenszenteki mécsesek is régen leégtek, a hűdöttek csalára álló réti szárkúpok alatt rókák húzták meg magukat, a város szélén meg a novemberi szél elhordta sírokról a dércsípte krizantémok szirmai. A disznóvágások és az utolsó vásár ideje következett. Ahogy fogyott az élet az esztendőből, úgy kurtultak meg a napok, amiknek a java részén napsütés helyett rosszkedvű köd üledett meg az utcákon, és estéknként a kéményekből előgomolygó füstcsikokból pörnyefelhő indult fölfelé a szurokfeketébe borult égnek.

Végét rúgta minden országos dolog.

A Hosszúsoron, a söprűgyár mögötti keskeny úttal kettéfürészelt, ám így is jócskán elnyúló utca közepén, egy lapított, hulló vakolatú, zsúpfődeles házban lázasan folyt a számítás.

A merev tekintetű Kanveréb pont ezt az időt várta. Régtől fogva tervezett, osztotta-szorozta a pénzét. Motort akart venni. Amikor a régi lován – a Rezeda kancán – túladott, eltervezte: neki már soha többé lóva nem lesz. Motort áhitott, bőrlüszeset, arra gyűjtött. Azidőtájt – aki legény volt és tehette – mindenki motorra cserélte az igavonóit. A Kanverebet is erősen foglalkoztatta a gondolat. A gebéje helyett éjjelenként a motor nyergében ülve álmodta magát. A csehországi masina zakatolt alatta, gyönyörrel hörgött az ötven lóerős masina, és ahogy a főúton, egyenes derékkal a kormányt csavargatva kerülgette a lovas parasztkok lassan cammogó gajnos kocsjait, a kipufogó koromfüstje bűdös csikot húzva megkönnyeztette, taknyalta a befogott rudasokat meg a gazdákat. Hogy vidult ilyenkor! Csak a hajnali kakas akasztotta meg jókedvű álmát. Az ébredése keserves volt. Mosakodás után márvány arccal vette elő a vitrinből a kockás noteszt, megnézte a számokat, amiket egyébként fejből is tudott – nehezen szaporodott a kívánt összeg. Bosszankodott miatta eleget.

Pedig szorgalmasnak ismerték a Kanverebet.

Takarékosan kosztolt, nem hazárdírozott, nem kocsmázott, nem cigarettázott, mindemellett igénytelen volt, akár a pocok szőre. Valahogy mégsem sikerült neki soha egyről a kettőre jutnia, a szerencse fajgalambja mindig elpáztott tőle, rendre máshol talált fészket. Emiatt a Kanverébnek a nyomorától csak a keserű kedélye volt nagyobb. Egymaga lakott, agglégényként, asszonnyal hirbe soha nem hozták. Ifjoncként megtagadta apját-anyját, csak hogy részt vehessen a párt által rendezett árvák vacsoráján. A nővérevel annak lakodalmán összeveszett, nem is köszöntek egymásnak. Nagy ritkán, jókedvében, rend szerint akkor, ha káröröm érte, ha valakin nevetetett, fölböfönt belőle a vigalom. Ilyenkor saját magán is meglepődött. A lopott gyönyör pillanatában elhúzta a száját, villant az inye, s olyanfélén hangtalanul vigyorgott, mint a kutya szokott, ha izéltetni viszik. Egyébként a padlásra járt nevetni – tartották róla mások.

Tavaly tavasszal adta el a Rezedát. Egy használt cseh motor felét majdnem futná a ló ára – számolt magában. Nagyot csalódott: az áprilisi vásárrban valósággal Tiszát lehetett rekeszteni az áruba bocsátott lovakkal. Csak Boszniából hoztak vagy kéttucatot, csupa-csupa mokány, erős csontú kis jószágot. Mind szebbnek tűnt az övéénél, a Rezeda az alvégi kanyarban sem volt hozzájuk képest. A szürke kanca öregségére meddővé is vált – a bocskoros kupecnak sem nagyon akaródzott megvennie, szemtelenül alacsony árat ajánlott. A Kanveréb káromkodott, ám módfelett kellett a pénz. Hamar nyélbe ütötték az üzletet.

Világra akarta kiáltani bánatát. Jó lett volna, ha a cseh motor két kerekére futja a Rezeda ára! Becsapottnak érezte magát. Mérheterlen dühében még könnyezett is. Makacs tulok módjára akkor fogadta meg erősen, hogy összespórolja a maradék pénzt, s addig nem nyugszik, míg a motort, a drága motorját meg nem szerzi.

Másfél évig majdhogynem kenyéren-vízen tengődött, a fütetlen alsókonyhában vackolt, és elvállalta a legalantasabb munkákat. A régi gúnyait hordta. Borbélyhoz sem ment. Torzonborzan, összeszorított fogakkal tette a dolgát napestig. Szappanra is sajnálta a pénzt. Számára örömtelenül pörögtek a hetek, a hónapok.

De: Krisztus urunk se szenvedett örökké.

Íme, annyi nélkülözés, kuporgatás után: egy rakásra került a kívánt összeg. Mégiscsak eljött a nagy nap! Az év végi nagy kipakesz! Az utolsó vásár ideje!

A hónapot záró vasárnap reggel megborotválta ragyás képét. A szebbik ingjét öltötte magára.

Újságpapírba csomagolta a gondosan kisimított bankjegyeket. Óles léptekkel vágott át az utcákon. A vásártérre érve azonnal az eladó munkagépek placcát kezdte kémlelni. A szíve kalapált, ahogy egyre zavartabban, összeszűkülő szemmel nézelődött. Ráfos lovas szekerek, spediterek, pótkocsik, rozzant traktorok, hatsoros ekék, tárcsák és megannyi vaseszköz között akadt még kombájn – kettő is, de ó borzalom, motor – éppen egy sem. Ötször körbejárta a vásárt, hátha rosszul lát. Hátha elkerülte a figyelmét egy nyamvadt motorbicikli, amit máshová parkolt az ismeretlen gazdája. Mégsem járt sikerrel. Kiábrándultan lófrált, majd egy kósza ötlet elhatározásával a lacikonyha-sátorba fordult, és a szokásával ellentétben pálinkát rendelt a pirosra sminkelt, kicsattanó húsu kocsmárosnétól. Hamar szóba elegyedett egy faluról szalajtott gumicsizmás paraszttal, akitől megtudta, hogy már hónapok óta vége a szép életnek: a gazdasági válság miatt megugrott a gépjárművek ára, különösen a luxusszámba menő cseh motoroké.

Aranyárban sem válik meg tőlük senki, mert az a hír járja, hogy örülni kell ennek az idej, semmilyen kis esztendőnek, a következő még ilyen sanyarú sem lesz. A világ nagyot fordult, csak zuhant a pénz értéke, napról napra kevesebbet értek a bankók. Mindent megevett az infláció. Az ínség fölverte az igás állatok árát is. Újból keletje lett a lónak.

A Kanverébben a mindenség omlott össze.

Nem tudta hogyan került az eladó jószágok sorára. Malacok sivalkodtak, mekegtek a kikötött jerkék, meleg birkaürülék szaga érződött a kalodák, a tákolt kerítvények között. A bikák karámján túl sorjáltak a lovak. Nem volt nagy a választék. Néhány közönséges rudasnak való között látott ugyan egy remek tartású, högyös léptű csödörcsi-kót, amit hajtószáron ott táncoltattak az orra előtt, de amikor meghallotta, mennyit kérnek érte – menten odébbállt. Végigfaggatta az összes kupecot. Ácsorgott egy-két versnyit a párás tekintetű heréltek meg a viselős kancák előtt, de mindnek olyan árat szabtak, amit az ő zsebe nem bírt volna el. Vérekes szeme legvégül megakadt a vásártér szélén rostokoló ismeretlen cigány lován, s bár az a gebe messziről sem volt szépnek mondható, a Kanverébben megmoccantott valamit. A lónak olyan színe volt, mintha száraz agyaggal kevert ganajból lenne a szőre. A sörénye, farka tompa, földbarna tónusokban játszott. A kis kanca talán szégyellte is testi rútságát, mert a kosorrú nagy fejét lógatva, a pilláit félleg leeresztve közönyösen bámult a deres fücsomókra.

Odament. Megnézte előlről. Megvizsgálta hátulról. Föladja mind a négy lábát, mutatta készségesen a messziről elbitangolt cigány. Nagyon jó kis ló ez, dicsérte teli szájjal. Hét éves múlt. Amúgy meg két hónapos hasas! Eddig már négy kancacsikót adott! Szánt, vet, napi tizenkét holdat kuszturázik, elhúzza a tonnás kocsit, és a tetejébe beéri szénácskával, kevéske abrakkal. Zabot, kukoricát ez sosem evett, és mégis, látja-e, harsogta a kupec: így is milyen inas, milyen csontos jószág, igazi munkáló. Rúgni-harapni sem szokása...

A Kanveréb eleresztette a füle mellett az ömlengő szavakat. Befelé nyelte somolygását. Korábban keljen föl a more! Nem engedi becsapatni magát!

Széthúzta a ló száját és alaposan be-

lenézett. Hümmögött. A füstösök huncut betyárok! Egyformák mind. Gyakran megreszelik a ló fogait, hogy akár tíz évet is elhazudhassanak a korából. Tapsolt kettőt a lovacska orra előtt. Jól viselte, meg sem hőkölt. Befűjt előbb a ló jobb, majd a bal fülébe, utána egyenként a szemébe. Azután a szeme bogarát fürkészte hosszú percekön köröszkül, hályog van-e rajta. Tapogatta a csüdöt, pókos-e a lába? Mindeközben a cigány a tenyerét csapkodta. Szélesen gesztikulált, és teli torokból néha szerbül, néha magyarul hencegett a lóval. Utoljára, látva a Kanveréb bizonytalankodását – mondott egy árat. Nem túl borsosat, de mintha látnokian tudná amannak mennyi az összespórolt pénze: éppen eleget ahhoz, hogy egy lyukas garas se maradjon a zsebében. Alkudozni kezdtek. A cigány hangosan méltatlankodott, a Kanveréb szívtá a fogát és kemény szavakkal kontrázott. Avatlatlan azt hihette, hogy menten összeverekednek. Jó tízpercnyi huzavona végén végül is paroláztak. Kevéske híján, a motorra szánt összeg a cigány bekecsének a zsebébe vándorolt.

A Kanveréb a bolyhos kötőfékjénél fogva ballagott haza a jószággal. Szélesre tárta a ház udvarának kapuját, ám ekkor a legnagyobb megdöbbenésére a lovacska kitepte magát a kezéből, hátulra dőcögött, és a nyitva hagyott istállóajtón befordulva engedelmesen megállt a ló-jászol karikája előtt.

A Kanveréb előbb betette a szárnyas kaput.

Hátra ment.

Az istállóban a frissen vett szerzeményéhez lépett.

Kigombolta nadrágja sliccét, majd a pálínkátlól hajtva íves sugárban lehugyozta a ló hátsó lábát. A lecsorgó vizelet nyomán, a furcsa színű, agyagos pej lovacska lábán a szörzet kezdett fakulni, és csakhamar előbukkant az eredeti szürke, összesen fehér lószíne. A lószőrt megfestő diófa pác átható szaga terjengett a levegőben.

Nem szólt egy árva hangot sem.

Elgondolkodva nyomta le az alsó-konyha kilincset. A vitrinből elővette a kockás noteszt. Ácsceruzájával áthúzta a motorra gyűjtögetett számsorokat, aztán nagy, bukdácsoló ákombákomokkal bejegyezte az aznapi dátumot, és aláírta:

Máma megin megvettem a Rezedát. Jézus segiccs.

Pósa Károly

infotv
CNESA

MŰSORTERV

2015. november 12., csütörtök

12 óráig folyamatosan Magyarkanizsai Körkép – Kanjiška panorama
17 órákor: Göröngyös utakon – Teleki Júlia könyvének bemutatója

2015. november 13., péntek

10 órákor: Mint oldott kéve – Hódi Sándor könyvének bemutatója
15 órákor: Heti közélet – a szegedi TiszapART TV magazinműsora
17 órákor: Mint oldott kéve – Hódi Sándor könyvének bemutatója
19 órákor: Évgyűrűk (1998) – válogatás a Magyarkanizsai Körkép korábbi adásaiból

2015. november 14., szombat

10 órákor: U našem ataru – poljoprivredna emisija / Mezőgazdasági műsor
17 órákor: Kárpát-medencei Magyarok Zenéje: Bakos Árpád és az Ethnokokor (2015)
19 órákor: New Gen – ifjúsági műsor
19.30 órákor: Magyarkanizsai Körkép – Kanjiška panorama (ism.)

2015. november 15., vasárnap

10 órákor: Göröngyös utakon – Teleki Júlia könyvének bemutatója
17 órákor: Mint oldott kéve – Hódi Sándor könyvének bemutatója
19.30 órákor: Magyarkanizsai Körkép – Kanjiška panorama (ism.)

2015. november 16., hétfő

10 óra: U našem ataru – poljoprivredna emisija / Mezőgazdasági műsor
17 óra: U našem ataru – poljoprivredna emisija / Mezőgazdasági műsor

2015. november 17., kedd

10 órákor: Az Alapfokú Zeneiskola hangversenye
15 órákor: Heti közélet – a szegedi TiszapART TV magazinműsora (ismétlés)
17 órákor: Az Alapfokú Zeneiskola hangversenye

2015. november 18., szerda

10 órákor: Pedagógusnap Ünnepi Akadémia
16 órától másnap 12 óráig folyamatosan Magyarkanizsai Körkép – Kanjiška panorama

Káposztás receptek

Káposztás, rakott csirkecomb

Hozzávalók: 4 kisebb csirkecomb, 4 fej vöröshagyma, 5 kisebb alma, 40 dkg savanyú káposzta, 5 dkg reszelt sajt, 2 dl tejföl, 2 evőkanál olaj, 2 evőkanál liszt, 2 gerezd fokhagyma, 1 morkkaskánál reszelt szerecsendió, só, törött bors.

Elkészítés: Közepes nagyságú tepsiben elterítjük a karikára vágott hagyma felét. Megsózzuk, meghintjük szerecsendióval és borssal. Héjastól vékonyra karikázunk két kicsumázott, megmosott almát. Erre rászórjuk az apróra vágott savanyú káposzta felét, majd sorban egymás mellé elhelyezzük a megsózott, borsozott, kevés lisztbe mártott, félbevágott csirkecombokat. Erre a megmaradt hagymakarikákat és a felszeletelt két almát, illetve a maradék káposztát. (Fontos a sorrend!) Az 5. szeletelt almával beborítjuk, és reszelt sajttal meghintjük. Az olajjal, a zúzott fokhagymával és a sóval elkevert tejfölt rálocsoljuk. Alufóliával befedve előmelegített forró sütőbe toljuk, és 1 órán keresztül közepes lángon pároljuk. Végül a fóliát levéve pirosra sütjük.

Babos káposzta füstölt csülökkel, cipóban

Hozzávalók: 1 db füstölt csülök (80-90 dkg), 60 dkg savanyú káposzta, 20 dkg tarkabab, 3 fej vöröshagyma, 1 evőkanál zsír, 3 gerezd fokhagyma, só, 50 dkg-os cipó/fő, őrölt pirospaprika, 20 dkg hús, 1 pohár tejföl

Elkészítés: A babot előző nap megtisztítjuk és beáztatjuk. A csülköt vízbe tesszük, felforraljuk, levét leöntjük (félrerakjuk), és friss vízben puhára főzzük. A vöröshagymát megtisztítjuk, vékony szeletekre vágjuk. A zsírban

megpirítjuk a vöröshagymát, hozzáadjuk a babot és a pirospaprikát. Néhány percig együtt pároljuk, aztán felengedjük a csülök főzőlevével. Ha a bab félig megpuhult, beletesszük a káposztát, a húst, szükség esetén további csülöklét öntünk rá. Zúzott fokhagymával ízesítve puhára főzzük. A csontjáról lefejtett csülköt felkockázzuk. Levágjuk a cipó tetejét, és kézzel kiszedjük a belsejét. Tálaláskor a cipóba merünk a babos káposztából, tejfölt kanalazunk rá, és erre rakjuk a kockára vágott csülköt.

Bajor káposzta

Hozzávalók: 20 dkg füstölt szalonna, 60 dkg savanyú káposzta, 20 dkg lencse beáztatva, 3 babérlevél, 1 liter füstölt lé kockából, kb. 10 szem egész fekete-bors, 1 szál kolbász

Elkészítés: A szalonnát apró kockára vágjuk és kipirítjuk. Rátesszük a savanyú káposztát, a beáztatott, majd leszűrt lencsét, a fűszereket, és felengedjük a füstölt lével. Lefedve kb. 1,5 órán keresztül kis lángon főzzük, közben néha megkeverjük. Ha megfőtt a lencse és a lé nagy része elpárolgott, belefőzzük a felkarikázott kolbászt is.

Betyáros rakott káposzta

Hozzávalók: 80 dkg savanyú káposzta, 80 dkg oldalas, 40 dkg házi kolbász, 20 dkg szalonna, őrölt fekete-bors, só.

Elkészítés: A szalonnából kakastaréjt szeletelünk, egy tepszi aljára helyezünk egy részét, beborítjuk az átmosott savanyú káposztával, ráhelyezzük az oldalast, a karikára vágott házi kolbászt, megszórjuk sóval, őrölt fekete-borssal, és betakarjuk a megmaradt szalonnával.

Birsalmás káposzta füstölt hússal

Hozzávalók: 50 dkg savanyú káposzta 2 birsalma, 2 babérlevél, 80 dkg húsos füstölt oldalas, 3 evőkanál étolaj, 1 piroshús paprika, 1 csokor petrezselyem, 1,5 dl zöldségleves, őrölt bors.

Elkészítés: A káposztát ízlés szerint kimossuk. Kiolajozott tepsibe szétterítjük a felét, majd ráfektetjük a megmosott, meghámozott, magházától megszabadított, cikkekre vágott birsalmát, a babérleveleket és a kisebb darabokra vágott oldalast, majd befedjük a maradék káposztával. A paprika húsát vékony cikkekre vágjuk, a petrezselyem zöldjét finomra aprítjuk. Mindkettőt a káposztára szórjuk, gazdagon borsozzuk. Ráöntjük a zöldséglevest (leveskockából is készülhet), és alufóliával letakarva, 200 Celsius-fokra előmelegített sütőben a húst puhára pároljuk 1,5 óra alatt, majd a fóliát levéve megpirítjuk. A tetejét kolbászkarikákkal díszíthetjük.

IDÉNYZÁRÓ GONDOLATOK

A TÓPARTON

Közeleg az idej horgász szezon vége a martonosi határban található Tandari-tanya horgásztaván is.

A reggelek mindinkább fagyosak, sokszor délelőttöként „foga van a napnak” és rendre hideg légáramlatot hoz az északnyugati heves szél. Ilyenkor érzékeljük el a nyári idej mérleget, és a népszerűségnek örvendő, közkedvelt kirándulóhely épületegyüttese elveszi őszi-téli-tavaszi szerepét és bálakkal, rendezvényekkel, mulatságokkal várja az idelátogatókat, búcsúztatva az elmúlt és köszöntve az elkövetkező esztendőt.

A tóparton sétálva felidézünk az idej év történéseit: akár a tavaszi sikeres bálakat vagy az immár 5. májlist, amikor nagyon sok család kirándult a tóra, ahol reggeltől estig nagyszerű, minden korosztálynak megfelelő műsort élveztek. A tanya udvarában kialakított főzhelyeken egész nyáron át fiatal kisgyermek családok illetve idős társaságok tagjai pihentek, szórakoztak, főzöcskéztek, akik Vajdaság minden szegletéből és külföldről érkeztek. A szerény, példásan karban és tisztán tartott rendezvényterem méltó helyet és hűvöst adott a családi buliknak, legyen az rendezvény, születésnap, évforduló, keresztelő, táborozás, elsőáldozás, lakodalom vagy más céges összejövetel. Vendégeink körbejárva a tanya környékét, villámcsapásra szívükbe zárják a kis tavacszkát, a testi és lelki pihenés zöld oázisát, amelyet az önfeláldozó tógazda megálmodott. Amikor e sorok íródnak, már megtörtént a horgászto lehalászása, mely partján számos verseny és felejthetetlen horgászméj kovácsolta elválaszthatatlan barátokká az idelátogató horgásztokat. A páratlan szépségű vonzerő egy-

ben a tavacska versenyképességét biztosítja, hiszen a látogatók segítségének, véleményének és elvárásainak köszönve ez a tó többet nyújthatott a vendégeknek a gomba módra szaporodó vetélytársaktól. Tanyánk többnyelvű honlapja, adatbázisa és interaktív kapcsolata a látogatóval szépen növelte a központról értesült emberek számát és fő értékeink: a csend, nyugalom, tisztaság, kellemes környezet, családi légkör, baráti fogadtatás, vidám szórakozás, biztonságos kikapcsolódás elismerését, amit látogatóink értékelnek és támogatnak. Ez a serény tenni akarás gyorsan átragadt kedvelőinkre, akik fegyelmetten és környezettudatosan viselkedtek a rekreációs központ területén – ma is óvják és mindenben támogatják jövőkéjüket, melyet lépésről lépésre tudatosan és fokozatosan igyekezünk megvalósítani a lehetőségek vetületében! Számos újságíró barátunk is rendszeres látogatója tanyánknak, az általuk készített élménybeszámolók „első kézből” születnek, komoly színvonalat képviselnek és egyben öregbítenek tanyánk jó hírnevét is az érdeklődők körében. Az idej évben a családi és nyílt napokon a civil szervezetek különböző főző-, horgász-, és

egyéb megmérettetések, bálakat, alkotótáborokat szervezhetünk nálunk bérmentesen, ezáltal is igyekeztünk támogatni humánus, emberbarát és alkotó tevékenységüket. A családokkal természetesen rengeteg gyermek is kilátogatott a tanyára, öröm volt látni hancúrozásukat – hónapokon keresztül gyermekzsivajtól volt hangos horgásztavunk, aminek rendkívül örülnünk, hiszen a jövő nemzedékei érdekében tesszük dolgunkat ebben a gyermekparadicsomban. Szerény egyszerűséggel jelentjük ki, hogy a szépségű jótékonysági rendezvény bevételét a gyermekek és a szegények megsegítésével foglalkozó civil szervezetek nemes célú támogatására ajánlottuk fel.

Jó helyen, jó emberek közt minden jó ember jól érzi magát – így egyszerűen, ez sikerünk titka és záloga.

Pálinkás József tógondnok

Téli szünet: november 15. – március 01.

Nyitva: 06–19 óráig (szünnap: hétfő, kedd)

tel: +381/24/875-501; mob: +381/63/7488-149

info@salas-tandari.com www.salas-tandari.com

A bejelentkezés ajánlott!
Belépődíj: 600 din/fő/nap
Kedvezményes belépő: 400 din/fő/nap
Éves belépő: 6000 din/fő/év

www.metalmania.rs

**MAGYARKANIZSA,
MŰVÉSZETEK HÁZA**

ELŐVÉTELBE A JEGYEK MEGVÁSÁROLHATÓAK AZ
IFJÚSÁGI SZÖVETKEZETBEN 7-15 ÓRA KÖZÖTT

**2015. NOVEMBER
19:00 21.**

EGY ADAG SOMLÓI

**KLUBEST
SOMLÓ
TAMÁSSAL**

JEGYEK:

**ELŐVÉTELBE
400 RSD**

**A HELYSZÍNE
500 RSD**

Wemsical
BUDAPEST

Ifjúsági Szövetkezet
Magyarkanizsa

Birkózás

I. liga, 8. forduló

Magyarkanizsa: Potisje–Proleter 2:6

Részeredmények, 59 kg: Gazdag–Kolompár 1:0 (tus a 6. percben), 66 kg: Nagy–Frisz 0:1 (0:11), 71 kg: Zöldi–Nemes M. 0:1 (tus a 3. percben), 75 kg: Vrábel–Štefanek 0:1 (féladás), 80 kg: –Csábi 0:1 (k. n.), 85 kg: Slejher–Báló 0:1 (0:15), 98 kg: Bózsó–Dobrev 0:1 (tus a 3. percben), 130 kg: Sulyok–Krenjicki 1:0 (tus az 1. percben).

A bajnokjelölt, veretlen és esélyesebb Proleter biztos győzelemmel szerezte meg a bajnoki pontokat. Jól kezdtek a hazaiak, Gazdag egy küzdelmes mérkőzésen végül tussal nyert Kolompár ellen. A következő hat súlycsoportban a vendégek hat győzelemmel eldöntötték a maguk javára a mérkőzés végeredményét. Az utolsó súlycsoportban Sulyok gyors tusgyőzelmére már csak az eredmény szépítésére volt elegendő.

A Potisje negyedik a táblázaton 20 ponttal.

II. Mohol Kupa, Hét Potisje érem

A Moholon rendezett II. Mohol Kupa nemzetközi utánpótlás korosztályú birkózó versenyen három ország (Szerbia, Bosznia-Hercegovina, Románia) 15 klubjának 123 versenyzője lépett szőnyegre. A magyarkanizsai Potisje birkózói Újhelyi Sándor edző vezetésével ezúttal is jól szerepeltek és összesen hét érmet nyertek.

A 2006–2007-es korosztályban második helyet szerzett Apró Krisztián (37 kg), harmadik lett Lengyel Kevin (25 kg) és David Lukić (37 kg).

A 2004–2005-ös korosztályban második helyet szerzett Đorđe Graovac (42 kg), harmadik lett Lakatos Dávid (32 kg).

A 2002–2003-as korosztályban első helyen végzett Molnár Ferenc (45 kg) és Vrábel Áron (55 kg), ötödik lett Pekla Tamás (49 kg).

Labdarúgás

Szabadkai liga, 13. forduló, Győzött a Potisje

Magyarkanizsa: Potisje–Tornyos 5:0 (4:0)
Népkerti pálya, 80 néző, vezette: Subotić (Meggyes). Góllövők: Romić a 25., a 42. (tizenegyesből), Guberinić a 40., Tandari a 44. és N. Barjaktarović a 48. percben.

Igazi őszi időben a hazaiak remek játékkal megszerezték ötödik győzelmüket az alsó házban tanyázó vendégek ellen. Az első félidő eleje egyenrangú játékkal telt el, mindkét oldalon kimaradt gólszerzési lehetőségekkel. A második részben a hazaiak fokozták támadásaikat és a 25. percben egy remek akció után a jobb oldalon kiugró Romić lapos lövéssel a hosszú sarokba bombázva megszerezte a vezetést. Továbbra is hazai támadások következtek és a 35. percben Romić növelhette volna a vezetést, de lövése a felső lécen csattant. Ezután teljesen kidomborodott a hazai csapat fölénye, akik hat perc alatt négyszer találtak be a vendégek kapujába. A 40. percben egy baloldali hazai támadás után Guberinić félmagas lövése talált a rövid sarokba és két góltra növelte a hazaiak vezetését. Két perc múlva a vendégek védői a tizenhatoson belül szabálytalanul szerelték Nikutovićot, és a játékvezető tizenegyest ítélt a Potisje javára. A legszigorúbb büntetőt Romić biztos lövéssel értékesítette és megszerezte csapata harmadik gólját. Az első félidő hajrájában a csapatkapitány Tandari lövése talált utat a vendégek hálójába és így négygólos Potisje vezetéssel zárult az első félidő. A második félidő is hazai támadásokkal kezdődött, és egy jobb oldalról beívelt szabadrúgás után a felfutó N. Barjaktarović fejt a bal felső sarokba megszerezve csapata ötödik gólját és ezzel beállította a mérkőzés végeredményét. A második félidő további részében kimaradt néhány hazai helyzet, de a csapat inkább az eredmény megtartására törekedett, a vendégeknek minden igyekezetük ellenére sem sikerült szépíteniük az eredményen. A Potisje nyolcadik a táblázaton 17 ponttal.

Teke

II. Vajdasági liga, 10. forduló

Bácskossuthfalva: Sloboda–Kanizsa 7:1 (3288:3110)

Részeredmények: Juhász R.–Bata 1:0 (3:1, 555:520), Stojanović–Szabó 1:0 (3:1, 542:501), Števo–Apró 1:0 (3:1, 567:533), Juhász S.–Györke 1:0 (4:0, 518:478), Tóth–Bosznai 0:1 (2:2, 550:553), Majláth–Barlog 1:0 (2,5:1,5; 556:525).

A Kanizsa hatodik a táblázaton 13 ponttal.

Asztalitenisz

II. Vajdasági férfi liga, 6. forduló

Horgos–Banatul (Végszentmihály) 4:1

A Horgos győzelmeit Mihalović (2), Szurok és Pijuković szereztek. A Horgos negyedik a táblázaton 10 ponttal.

L. E.

Labdarúgás Tisza menti liga

Adorján: Tisza B. – Tisza (Padé) 2:1 (0:1)

Adorjáni pálya, 80 néző, vezette Juric (Zenta), góllövők: Lakatos a 67., Mišković Dániel a 69., illetve Trenka a 38. percben.

Az adorjáni szurkolók nagy érdeklődéssel és a győzelem reményében várták a padéi Tisza vendégszerelését, ugyanis a bánáti falu labdarúgói két évi kihagyás után most az őszi idény utolsó fordulójában játszottak újra a Tisza-parti faluban.

A névrokonok rangadója nem is kellett csalódást a nézők számára, a találkozó ugyanis kezdettől fogva izgalmas, harcias, de nagyon sportszerű küzdelmet hozott. Az adorjániak utánpótlás csapata az első perctől kezdve mezőnyfölényben játszott, de a kínálkozó gólhelyzeteket az első félidőben nem sikerült kihasználniuk. A bánáti együttes inkább védekezésre kényszerült, de néhány alkalommal ellentámadásokból komolyan veszélyeztették a hazaiak kapuját. A 38. percben a vendégek egy gyors baloldali ellentámadásból Trenka fejes góljával kissé váratlanul megszerezték a vezetést. A hazaiak ezután még inkább letámadták a vendégeket, de egyenlíteniük a szünetig nem sikerült, így a bánátiak előnyével vonultak a csapatok pihenőre. A szünet utáni folytatásban az egyenlítés érdekében a hazaiak mindent egy lapra tettek fel, a fölényük még inkább kidomborodott, gólhelyzetük is akadt bőven, de a góllövésessel ezúttal is bajok voltak, egészen a 67. percig, amikor is Lakatos Miroslav, a hazaiak legjobb góllövője középen kapott egy jó indítást, megkerülte a védőket és szép lövéssel egyenlített. Ezután a hazaiak még nagyobb lendülettel támadtak és két perccel később már a hazaiaknál volt az előny, ugyanis Mišković Dániel a hazaiak védőjátékosa középen tört előre és 30 méterről gyönyörű gólt lőtt a bizonytalanuló Kovács hálójába, így a hazai zöld-fehérek megfordították a mérkőzés állását. Mivel a találkozó végéig már újabb gól nem született, a Tiszák összecsapását ezúttal teljesen megérdemelten az adorjániak tartalékcsapata nyerte, bebiztosítva ezzel a harmadik helyet a táblázaton, ami ennek a fiatal gárdának szép sikernek számít. Hú szurkolóik elégedetten hagyták el a pályát.

B.M.

Őszel erre is jobban oda kell figyelni!

Ahogy a fokok csökkennek, a vérnyomás úgy nő

Nem árt tehát tudni, milyen tényezők idézhetnek elő akár alacsony, akár magas vérnyomásértékeket, illetve mi miatt „ugorhat ki” a vérnyomás. A vérnyomás dinamikusan változik, azaz hol emelkedik, hol süllyed fizikai, szellemi aktivitásunktól függően. Értékeit azonban befolyásolja a napszak, az évszak, az időjárási fronthatás, a táplálkozás ideje, az étel ízesítése (például csípős, sós), az elfogyasztott folyadék (alkohol, tea, kávé) és az ital mennyisége, de a stressz, a hormonműködés, a szexuális aktus, sőt – egyes kutatások szerint – a légszennyezettség mértéke is.

A vérnyomásértékek éjszaka alacsonyak, majd kora reggel, ébredés után emelkednek, a nap folyamán pedig – a déli étkezés után – csökkennek. Az aktív időszakokban – napszaktól függetlenül – magasabb a vérnyomásunk, ugyanis így alkalmazkodik a szervezet oxigénszükségletéhez.

A vérnyomás-ingadozásnak két formája van. Az kardiológusok előtt jól ismert a kora reggeli és késő délutáni vérnyomás-emelkedés, mely mind az egészséges embereknél, mind a hipertóniás betegeknél már a hajnali órákban kezdetét veszi, és a pulzusszám emelkedésével jár együtt. Utóbbiaknál ez az időszak (különösen az ébredés utáni emelkedő periódus) kifejezetten kockázatos lehet a stroke, a szívroham vagy a hirtelen szívhálál szempontjából. Érdekes – tudományos vizsgálatokkal igazolt – tény, hogy az úgynevezett heti ritmusban a hétfői nap a legkritikusabb a reggeli vérnyomásértékek „kiugrása” szempontjából.

A napi életritmuson túl a vérnyomás ingadozását sok más tényező is előidézhetheti.

Kutatók szerint az évszakok (és a köztük lévő átmenet) is hatnak a szimpatikus idegrendszerre. Ugyancsak tevőlegesen avatkoznak bele a pulzus és a vérnyomás emelkedésébe a katekolamin nevezetű (a mellékvesék ve-lőállománya által termelt) hormonok. Még a magas-vérnyomásosok közül is kevesen tudják, hogy a szisztolés vérnyomás télen általában 5 ponttal magasabb, mint nyáron.

A hidegfrontra érzékenyek egyik csoportjában megemelkedik mind a szisztolés, mind a diasztolés érték, míg a másik csoportban lelassul a szív működés, és „leesik” a vérnyomás.

A melegfrontra érzékenyek többségénél a légköri viszonyok megváltozása és a felmelegedés előtt pár órával szaporábbá válhat a pulzus, markánsan megemelkedhetnek a vérnyomásmutatók is.

• Vérnyomást csökkentő hatást tulajdonítanak a kutatók a csípős ételeknek. Kis mennyiségű erős paprika napi fogyasztását például azért ajánlják, mert a benne lévő vegyület, a kapszaicin „ellazítja” az ereket, aktiválja az erek falában található egyik receptorcsatornát, így megnö a nitrogén-oxid termelése. (Ez a gázmolekula megvédi az ereket a gyulladástól, a meszesedéstől.)

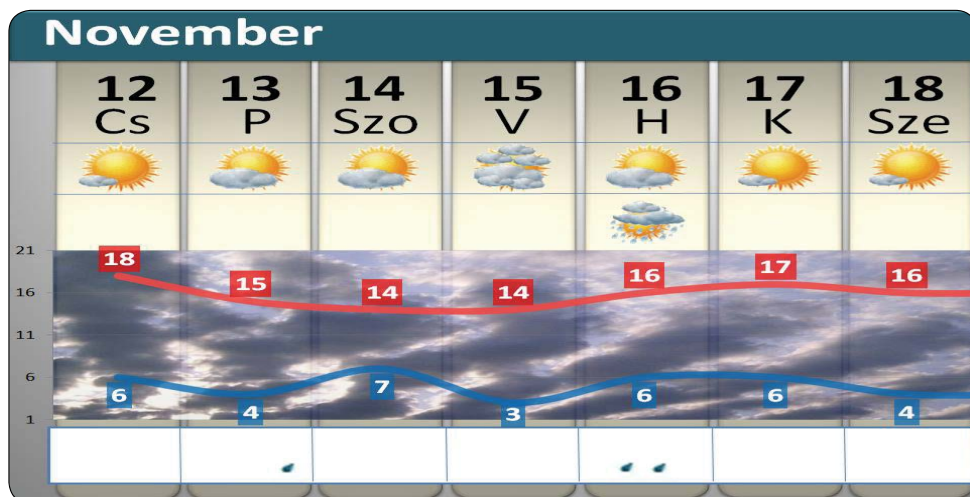
• Az étcsokoládé fogyasztásával is hatékonyan csökkenthető a vérnyomás. Naponta akár néhány kockányi fekete csokoládé elfogyasztásával optimális szinten tarthatjuk a vérnyomásunkat.

A vérnyomást befolyásoló tényezők között fontos szerepe van a megfelelő folyadékbevitelnek. Az alacsony vérnyomásban szenvedőknek különösen figyelniük kell erre. Nem mind-

egy azonban, hogy mit iszunk. A kis mennyiségű, maximum 1-1,5 dl alkohol (bor, sör) napi egyszeri fogyasztása vérnyomáscsökkentő hatású lehet (hatása 3-6 órán át tart). Az ennél jelentősebb alkoholfogyasztás után akár 3-4 napig is emelkedett vérnyomásértékekre lehet számítani. A napi többszöri kávé- és kólafogyasztás ugyancsak okozhat hirtelen vérnyomás-emelkedést.

Időjárás-előrejelzés

Az érzelmi biztonságról

A kutatási eredmények arról tanúskodnak, hogy nem az készül fel jól a kemény, versengő, küzdelmes felnőtt életre, akit már gyermekkorában is kemény, versengő, „taposó” körülmények között neveltek. Ellenkezőleg, az fogja jól bírni az élet megrázkódtatásait, aki gyermekkorában a szüleitől, családjától érzelmi biztonságot kapott, jól érezhette magát gyermeki mivoltában és otthonában, miközben önbizalmát is megerősítették, és nem hagyták, hogy a környezet (pl. iskola) tévesen értelmezett, fölösleges követelményeivel túl korán megtörje, netán összetörje: hanem megvédték a külvilággal, és ha kellett, az iskolával szemben is.

Gyermekkorban a dicséret, vagy akár csak a szemvillanásnyi elismerés megerősít, lendületet ad. Viszont a kritika letör, elkedvetlenít, nem segít hozzá, hogy javítsák vagy növeljék a teljesítményt. Valójában így van ez a felnőttek esetében is.

Az az elismerés nem tekinthető dicséretnek, ha a gyerek a kritika nyomán

kijavít valamit. Ilyen eset pl., amikor azt mondják a gyermeknek:

– Látod, most már meg tudod csinálni, csak jobban oda kell figyelned.

Ebben a megfogalmazásban újabb bűjtött kritika van: a gyerek azért csinálta rosszul, mert nem figyelt.

A fiúgyerekek számára különösen fontos az apai dicséret. Ez nem mindig szóban hangzik el. Ez lehet a már említett szemvillanásnyi dicséret, továbbá a barátságos hátbaveregetés, vagy rövid, örömteli elismerés.

Döntő fontosságú, hogy a szülők ne legyenek elfogultak, reálsan tudjanak véleményt alkotni. Fennáll a veszély, hogy elfogultak és túl magasra állítják a mércét. Az ő gyermeküknek nem lehet hibázni, gyenge osztályzatot kapni, a tanulásban élen kell járnia, ezenkívül kiemelkedő sportsikereket várnak el tőle vagy kivételes zenei tehetségnek tartják csemetéjüket. A lázadó típus gyerekek szembefordulnak szüleikkel, a zárkózottabbak, szófogadóbbak viszont sokat küszködnek, szoronganak és fél-

nek, hogy nem tudják teljesíteni az elvárásokat, és ezzel el is veszítik a szüleik szeretetét. Továbbá rettegnék az egyéb büntetéstől is. Azt sem szabad szem előtt téveszteni, hogy különböző életkorokban nagyon különböző teljesítmények számítanak jó teljesítménynek.

Az apákat néha a túlzott versengés teszi mértéktelenül kritikussá, máskor valamilyen sajátos féltékenységgel. Ezekben az esetekben magukkal kell megküzdeni, és nem fiúgyermekükkel. Különben előbb-utóbb idősebb baráttal lesznek szívesen együtt a szabadidőben. Lehet, hogy előbb kerülni fogják apjuk társaságát, mint ahogy az életkoruk egyébként indokolná.

A túlzott önbizalom, a pökhendiség azoknál alakul ki, akiket elbizonytalanított szülei mások, a külvilág megvetésére neveltek, többnyire hamis, érzelmhiányos értékrendben.

Annak a fiúgyermeknek, akinek kijut az apai elismerésből, dicséretből, soha nem lesz túlzott önbizalma, de lesz egy egészséges önbizalma. *Dukai Éva*

Apróhirdetések

Ház eladó Magyarakanizsán Krugjevačka 4. (5. kerület).
Tel.: 024/ 221-145
Mob.: 063/ 102-1-989

Eladó 2,5x3,5m kézi csomózású gyapjúszőnyeg. Az ár akciós.
Tel.: 0230/82-321
Mob.: 065/622-72-34

200 és 270 literes álló mélyhűtők eladók Kanizsán.
Mob.: 063/83-82-395

Eladó világos hálószobaszekrény, éjjeli szekrények, sarokülő – kihúzható, asztal, ágyneműs, három gurulós puff, kredenc, konyharészek, kvarckályha, harmonika, gyümölcsdaráló cefrének.
Tel.: 024/ 4877-731
Mob.: 063/ 1529 720

Eladó egy 120 basszusos Royal Standard harmonika.
Tel.: 063/8-593-483

Oromon a főút mellett eladó új építésű tanya 4 hold földdel. Központi fűtés, pince, fűrott kút, gazdálkodásra alkalmas.
Tel.: 063/8008532

Kanizsán sürgősen eladó összkomfortos, kisebb legalizált ház garázzsal, kis udvarral.
Tel.: 024/4878-214
Mob.: 064/478-45-16

Odžaci daráló és morzsoló, valamint cserépkályha eladó.
Tel.: 069/4398-389

Két lakás kiadó Kanizsán a Ciglanska 4. alatt. Ház eladó a Kumanovska 3. szám alatt, továbbá ugyanitt tüzelősporhet, villanysporhet, villany-gáz sporhet 2 palackkal, 1 elektromos bicikli.
Tel.: 024/4878-300

Magyarakanizsán közel a központhoz családi ház eladó. Érdeklődni este.
Tel.: 063/8542-080

Csehországban, könnyű gyári munkára nők, férfiak és párok jelentkezését várjuk, hosszú távra. Magyar útlevel előny.
Tel.: 063/897-0619

Bálás búkkfa eladó.
Tel.: 024/4877-616
Mob.: 062/973-43-71

Magyarakanizsán a központban, kétszobás, összkomfortos kertes ház eladó.
Mob.: 060/033-76-31
Tel.: 024/4878-165

Martonos központjában eladó háromszobás, összkomfortos családi ház, melléképületekkel és nagy kerttel. Tel.: 024/4878-165

Eladó két kitűnő állapotban lévő barna mintás rekamié és két fotel, valamint 3,60 m barna szekrény sorasztallal.
Tel.: 024/4878-165

Magyarakanizsán a Szent István utcában családi ház, utcára néző üzlethelyiséggel eladó.
Mob.: 063/1794-414

Eladó sima kivarrású gobelin berámázva: Páva, Lovas, Szúzanya, és értékes aranyozott rámban tájkép és két virágcsokor.
Tel.: 063-8427-118

Eladó megőrzött babakocsi, valamint 20 colos kerekű kisbicikli lányoknak.
Mob.: 063/88-59-156

INGYENES APRÓHIRDETÉS!

Kedves Olvasóink!
Apróhirdetéseiket a kitöltött szelvényvel együtt szerkesztőségünk címére juttassák el:
24427 Tóthfal, Kossuth utca 4/a

APRÓHIRDETÉS ÚJ KANIZSAI ÚJSÁG

Név:

Cím:

A hirdetés szövege:

Kos (márc. 21. – ápr. 19.)

Csak akkor tudja megvalósítani az elképzelését, ha határozott és kitartóan ragaszkodik hozzá. A bizonytalankodás akár anyagi veszteséghez is vezethet.

Bika (ápr. 20. – máj. 20.)

A hiszékenysége miatt nem okolhat senkit sem, csak önmagát. Kellemetlen percek kell átélnie, de egy dolog azért mindenképp vigasztalhatja, hogy egy tapasztalattal okosabb lett.

Ikrek (máj. 21. – jún. 21.)

Csak olyan ígéretet tegyen, amit biztos be is tud tartani. Különböző még egy haragosával több lesz. Jobb a békesség, legyen mindjárt a kapcsolata elején őszinte, abból nem lesz baj.

Rák (jún. 22. – júl. 22.)

A vártnál több szabadideje lesz, amit ne semmittevéssel töltsön el. Használja ki, hogy végre bepótolhatja azokat az elmaradt programokat, amikre a szíve mélyén vágyik.

Oroszlán (júl. 23. – aug. 22.)

Szívügyekben legyen óvatos, hogy még időben képes legyen korrigálni a lépéseit. Kapkodással csak végzetes hibát követ el, aminek hosszú távon meg lesz a következménye.

Szűz (aug. 23. – szept. 22.)

Váratlanul kisebb összeg ütheti a markát, amit legjobb, ha azonnal nem költ el, hanem biztonsági tartaléknak félretesz. Még megőrül neki, ha a sikerszériája hanyatlani kezd.

Mérleg (szept. 23. – okt. 22.)

Biztosan csak önmagára számíthat, meg persze az irigyeire, de ne törődjön velük. Támogatókban ne reménykedjen, egyedül is célhoz ér, igaz nem olyan gyorsan, ahogy remélte.

Skorpió (okt. 23. – nov. 21.)

A munkahelyén igazságtalanság éri, de ne hagyja magát, álljon ki az igazáért. Nem lesz könnyű menet, de a kitartása meghozza a gyümölcsöt. Ügyes érveléssel biztosan győzni fog.

Nyilas (nov. 22. – dec. 21.)

Megfázás és torokfájás döntheti le a lábáról, s ha egy mód van rá, akkor pár napig maradjon otthon. Ne fertőzze meg a kollegáit. Aktív pihenéssel hamar újra a munkahelyén lesz.

Bak (dec. 22. – jan. 19.)

Szerelmi csalódás érheti, de ne szomorkodjon, nem éri meg. Hamarosan olyan társ jelenik meg az életében, akiről idáig csak álmódzott. Adjon egy esélyt neki, legyen nyitott.

Vízöntő (jan. 20. – febr. 19.)

Hajlamos szétforgácsolni az idejét, emiatt nem győzi utolérni magát. Jobb időbeosztással elkerülhetne egy feszültségekkel és idegeskedéssel teli időszakot az életében.

Halak (febr. 20. – márc. 20.)

Sikerül megúsznia egy kellemetlen szituációt, de ne bízta el magát, mert a szerencse nem lesz mindig ilyen kegyes. Jobb az őszinteség és az egyenes út, még, ha sokkal rögzőbb is.

Siker		MATADOR	2. RÉSZ	ÓGÓRÓG NÉPCSOPORT	BEKENŐ
Sokféleképpen lehet valaki sikeres, de mindenkinek saját feladata, hogy megválaszolja az élet egyik nagy kérdését: "Sikeres vagyok?"					
Talán erre keresett választ az amerikai költő-filozófus, Ralph Waldo Emerson is, amikor - a rejtvényben elrejtett - aforizmáját megfogalmazta.		BÉRBEADÓ SZAVAZATOT LEAD			
Világ bajnok motorosunk, Talmácsi Gábor akarva-akaratlanul is megfogadta tanácsát.		JAPÁN VÁROS TOVÁBBÁ			
SÉRÜLT				JAPÁN AUTÓJELZ	
KÉN VEGYJELE	A VÉGÉN ORÜL!	LENDÖLET. HÉV CSÓVA		PÉNZBŐNTETÉST SZAB	
... EGÉSZSÉGET; KATONAI KÖSZÖNÉS		1. RÉSZ	MOSZKVICSTÍPUS TUDOMÁNY ANGOL R.		
BECSTELEN LELKI ÉRTEK BOR			BIZTOSÍT MÁSİK NEVE A KARNEOL		
			JAKOV GOTOVAC OPERA- HŐSE JELLEG-		
TOVÁBBÁ	SZÍN- JÁTSZÓ KEGYHELY				MAGASBA EMELŐ
TEHÉN			BOKA ELLEN- FELE AZ A SZEMÉLY	FLUOR VEGYJELE	
NŐI NÉV				SZUROK	
		MALOM RÉSZE PAPRI- KÁNAK IS VAN			
CSOR- DULTIG			KELTEZ ... IMRE; KOMIKUS		
	IRSEN MŰVE IMA ZÁRSZAVA		TÖMÍTŐ- ANYAG GÓRÓCS JÁNOS BECENEVE		
MEGŐRIZ			TROMBITA- HANG EGYETEMI KAR		
FÉL MÉRŐI		KALCIUM VEGYJELE	ÍRNOK SAJÁT KEZÜLEG, RÓV.		

Egy vak álldogál egy forgalmas kereszteződésnél a kutyájával. A kutya egyszercsak elindul a túloldalra, pedig még piros a lámpa. Óriási fékcsikorgás, egy autó kishíján elüti őket. Menek tovább, egy biciklis elesik, próbálja elkerülni az ütközést. Már majdnem átérnek az úton, amikor egy száguldó kamion fékez, és felszalad a járdára.

A vak ember és kutyája végül szerencsésen megérkeznek a túloldalra. Megállnak, és a vak egy kecszet nyújt a kutyának. Egy férfi a járdán állva figyelni őket, és megszólal:

– Miért jutalmazza meg azt a kutyát, hisz majdnem a halába vezette magát?

– Nem jutalmazom, csak meg akarom tudni, melyik vége a feje, hogy jól fenéken billentsem!

Mi az alföld? – kérdezi a tanárom.
– Sajnos nem tudom – feleli a gyerek.
– Sanyika, segíts Tamásnak!
– Az alföld nagy kiterjedésű síkság.
– Hallod, Tamás? Ez egy pontos meghatározás.

Tehát mi az alföld?
– Az alföld egy pontos meghatározás.

– Mit kezd az etióp egy tál zabkásával?
– ???
– Élelmiszerboltot nyit.

GARANT-COOP

PAPÍR ÉS ÍRÓSZER KIS- ÉS NAGYKERESKEDÉS

- ISKOLASZEREK
- IRODASZEREK
- TANKÖNYVEK
- JÁTÉKOK ÉS AJÁNDÉKTÁRGYAK

Tel./ Fax: 024/4-879-359, mobil: 063/529-204, e-mail: dobor@stcable.net
Magyarkanizsa, Fő utca 7. (az udvarban)

SZEZONVÉGI KIÁRUSÍTÁS
ISKOLATÁSKÁKBÓL

2640,00

A röszei Moltech AH. Kft.

a következő pozíciókba keresi leendő munkatársait a határtól 1,5 km-re található telephelyére:

Raktáros

Követelmény: Középfokú végzettség
Előny: angol alapfokú nyelvismeret, gyakorlat

Esztergályos

Követelmény: Gépi forgácsoló végzettség
Előny: gyakorlat

Marós

Követelmény: Gépi forgácsoló végzettség
Előny: gyakorlat

Betanított munkás fémmegmunkáló műhelybe

Követelmény: Kézügyesség
Előny: valamilyen fémipari szakma

Betanított munkás műanyag üzembe

Követelmény: Kézügyesség

Udvaros, karbantartó

Előny: műszaki érzék, kezűgyesség

A magyar állampolgársággal és lakcímkártyákkal rendelkező pályázók fényképes önéletrajzát a somodi.agnes@moltech.hu email címre várjuk a megpályázni kívánt pozíció megjelölésével.

KIEMELT AJÁNLATUNK:

HUNGARIKUM
MARKET

AZ AKCIÓS ÁRAK
2015. OKTÓBER 30-TÓL
2015. NOVEMBER 30-IG,
ILLETVE A KÉSZLET EREJÉIG
ÉRVÉNYESEK.

Törley
Aérien rosé
pezsgőkocktél
750 ml

Akciós ár: (Din/db)
185,00

Pick
Téliszalámi
MINI

250 g

Akciós ár: (Din/db)
355,00

Karavan
Füstölt zsíros sajt
cca 2400 g

Akciós ár: (Din/kg)
990,00

MAGYAR BOROK ÉS CSEMÉGÉK ÜZLETE
MAGYARKANIZSA, FŐ UTCA 10.

NYITVATARTÁS: HÉTKÖZNAP: 07:00-19:00, HÉTVÉGÉN: 07:00-13:00

TISACOOP
SRBIJA

**HOGYAN
NYUGDÍJAZHATJA RÉGI
TÉVÉKÉSZÜLÉKÉT?
KÖNNYEDÉN!**

**12 havi
RÉSZLETFIZETÉSRE**

DECEMBER 1-jétől

ST CABLE

KERAMIKA
KANJIZA

www.keramikakanjiza.com

**KISKERESKEDÉS
A GYÁR TERÜLETÉN**

Nyitvatartás: 8.00 - 16.00
Szombaton: 8.00 - 13.00
tel: 024 874 449